

SPØRSMÅL OG SVAR

 God kveld, venner. Jeg snakket bare med vår kjære pastor, broder. Jeg er . . . Jeg antar at det var noen tilfeller jeg ikke kom til; jeg kunne bare ikke gå videre. Du store, jeg er så utmattet av visjoner. Skjønner? Og det har vært mange, omtrent femten eller tjue i ettermiddag, og det bare sliter meg helt ut. Bare får øye på litt her og der. Jeg kom ut; jeg sa: “Broder Neville, hvis—hvis du kan gå videre, så fortsett; jeg vil gjerne liste meg ut og dra hjem.” Jeg sa: “Det er like før jeg faller, selv hjertet mitt flimrer, hopper.” Og jeg sa: “Jeg—jeg er . . . kan nesten ikke stå lenger.”

² Han sa: “Broder Branham, folket har spurt meg om du kan fullføre besvarelsen av disse spørsmålene.” Og jeg—jeg—jeg vil ikke unndra meg en plikt. Jeg setter pris på broder Neville. Og kanskje i noen minutter vil jeg gjøre så godt jeg kan. Og jeg—jeg vet at det er . . . Billy kom inn der; jeg sa: “Fikk du tatt med alle?”

³ Han sa: “Pappa, det er tjue eller flere som fortsatt står—står og venter.” Så jeg klarte ikke å komme . . . Det var omtrent tretti personer i dag, og rundt tjuedefem av dem visjoner; så dere kan forestille dere hvor jeg står. Så jeg—jeg er veldig sliten, bare veldig sliten, mentalt. Men vi skal be, fortsette med disse spørsmålene der vi slapp. Og så når jeg . . . Hvis jeg drar til Arizona og har disse i tankene, vil jeg bli plaget hele tiden. Jeg kommer tilbake ganske snart, om Herren vil, og taler over emnet en dag, så snart som mulig, om hva som er korrekt i ekteskap og skilsmisse. La oss be.

⁴ Kjære Gud, Du kjenner mitt hjerte, og Du kjenner min følelse; Du vet alt om meg. Og jeg ber, Gud; det er mange mennesker . . . Jeg bare lot dem gå for lenge, Herre; det er for mange av dem. Men jeg er så takknemlig for at jeg tror at det ikke var noen som kom inn i dag, som ikke ble hjulpet. Jeg tror hver og en av dem gikk lykkelige og fornøyde ut. De tingene som jeg ikke kunne svare på selv, kom Du ned i visjoner og åpenbarte tilbake i deres liv (de sitter her, mange av dem, akkurat nå og hører på det og vet at det er sannheten), og avslørte for dem de tingene som var tilbake i livet, som hadde fått tingene til å skje. De vet, Herre. Helt umulig for meg å vite det uten Din hjelp.

⁵ Og jeg ber, Himmelske Far, at selv om jeg er sliten, men jeg er glad for å være Din tjener. Og jeg ber om at Du må velsigne de som stod og ventet, mange av dem som ønsket å komme inn. Og jeg—jeg—jeg stoler på, Gud, at de vil bli—de vil bli tatt hånd om, Din store Hellige Ånd vil gi dem det de trenger.

⁶ Hjelp meg å fullføre disse spørsmålene, kjære Gud, eller gjøre så godt jeg kan med dem, slik at folket Ditt får svar på

spørsmålene sine. Jeg ba dem om å skrive dem. De skrev dem, og jeg føler meg forpliktet til å prøve å svare på dem for dem. Så jeg ber om at Du vil gi meg styrke så jeg kan være i stand til å gjøre min plikt overfor Deg og folket. I Jesu Navn ber jeg. Amen.

⁷ Nå begynner vi rett der vi slapp i morges. Noen av disse klarer jeg kanskje ikke lese, fordi det . . . Jeg er litt hes, fordi jeg har snakket veldig mye. Hvor mange var under skjelningen i dag, som virkelig setter pris på at Gud ga deg det . . .? Skjønner? Det er de beste av dem alle, er den slags møter. De tingene du vil vite og ting som har vært skjult i livet blir avslørt og fortalt.

⁸ Og—og husk, mange av disse tingene . . . Nå, mange av dere vet at det virkelig var pinlige ting som ble sagt og ble brakt opp i dagen, men ingen vet det utenom meg og Gud. Og det som ble fortalt deg, det må være mellom deg og Gud; bare la det være. Og . . . Hvor mange av dere vet at Herren åpenbarte ting som var . . . som gjorde, hjalp deg? Løft hendene hvis det gjorde det. Ser dere? Uten engang å kjenne folket, ingenting om dem, men Han—Han gjorde det.

⁹ La oss nå komme til spørsmålene så raskt som mulig nå, og se om vi kan få . . . Det er ett til som er her et sted. Det står: “Nummer tre.” Jeg tror det er et brev; det stemmer, det er bare et brev. Beklager. Jeg legger dem her når jeg kommer til dem, og jeg tror . . . Ja, sir, dette er også et brev. Og det står: “Spørsmål”, men jeg tror det er et brev, et spørsmål i et brev. Nei, det er det ikke, det er et spørsmål om en drøm. Ja vel, jeg vil lese drømmen, og så vil jeg se om Herren gir meg tydningen av den, og gi det videre til deg etter som jeg kan. Jeg antar at du har adressen din. La oss se om det er; hvis ikke, må jeg få deg til å oppgi adressen din, personen med dette spørsmålet og—og drømmen. Nei, det har du ikke.

¹⁰ Hvem enn som skrev brevet (det har en . . . det er bare skrevet til meg), gi Billy adressen din, så når jeg drar ut til Arizona, kommer jeg ut i ørkenen og ber. Og hvis Han gir meg tydningen, så vet jeg hvor jeg skal skrive det til (skjønner du? Uten det der for å gi tydni- . . .) hvis Han gir den. Men jeg vil ikke si det, hvis ikke det skjer, for jeg kan bare gjøre det; da vet jeg at det blir riktig. Nå.

376. Vil Bruden, de som tror dette Budskapet, dra til vesten, samles der til slutt, mener jeg?

377. Og er (Nå, bare et øyeblikk, dette er . . . bringer . . . Bare et øyeblikk. Åh! Nei, det er ikke, det står “P-a-s-t-o-r”. Jeg trodde . . . Det er Åpenbaringskapittelet, og ser ut som “Pastor Capps”, og jeg—jeg—jeg ble bare litt—litt forvirret av det. Det er . . . Hvis du kan se, ser det sannelig ut som det. Skjønner? Det var “Pastor Capps” og så fortsatte det videre her . . . Nei, det er helt riktig.) **Taler Åpenbaringen kapittel 12 om Bruden?**

11 Nei! “Nå, vil Bruden til slutt dra til vesten, til slutt?” Ikke som jeg vet om; Bruden er universell, over hele verden. Nå alle som forstår det sier: “Amen!” [Forsamlingen svarer: “Amen!”—Red.]

Uansett hvor du er, hvor du dør, uansett hva det er, hvis du dør i Kristus, vil Gud bringe deg til Seg. Uansett om du er oppbrent, fortært, ødelagt, uansett hvordan det er, vil Gud bringe deg med Kristus når Han kommer. Du trenger ikke å samles vest eller noe sted. Hvor enn Herren leder deg . . .

12 På den andre siden, hvis du føler at du vil dra vestover, la meg gjøre det helt klart nå, før jeg drar. Nå, så . . . (Tar de opp dette budskapet? De gjør det? Ja vel.) Ikke la meg fortelle deg hvor du skal dra. Og hvis du føler at du vil komme ut vest, kom ut vest. Hvis du føler at du vil dra øst, nord, vest, sør, drar du dit Herren leder deg. Alle som forstår det sier: “Amen!” [Forsamlingen svarer: “Amen!”—Red.]

13 Jeg prøver ikke å fortelle noen hvor de ikke skal dra. Og hvis du kommer ut til Tucson, Arizona, hvor jeg bor midlertidig på dette tidspunktet . . . Som jeg fortalte dere i morges, har jeg hjemlengsel uten et hjem å gå til. Jeg skulle ønske jeg hadde noen, et sted jeg kunne kalle et hjem og dra. Hvis jeg hadde ti tusen dollar i kveld, som jeg kunne gi for stedet . . . og gi det uten videre for et sted som jeg kunne si: “Dette er stedet jeg vil kalle mitt hjem”, hadde jeg uforbeholdent gitt det. Jeg har ikke noe sted.

Broder Fleeman, jeg bare . . . du har kjent meg siden jeg var gutt; jeg—jeg—jeg er en omstreifer. Ikke bli en omstreifer; finn deg et sted du elsker og slå deg ned; vent på Herren Jesus.

14 Men hvis dere ønsker å komme ut vest til Tucson, Arizona, der jeg bor, velkommen; jeg vil gjerne ta imot dere. Du er min broder, søster. Jeg vil gjøre hva som helst i verden for å hjelpe. Og—og alle dere som har kommet ut dit, jeg har prøvd så godt jeg kunne for at dere skal føle dere velkommen, og vise dere alle stedene jeg vet om, og vise dere rundt, gjøre alt jeg kan. Og dere er alltid velkommen.

15 Men hvis dere kommer ut under disse forutsetningene, og tror at Bruden eller noe kommer til å reise opp fra Tucson, Arizona, og bare derfra, så tar dere feil. Ikke kom ut for det, ikke kom for det, for det er en feil. Det er ikke riktig.

16 Nå, Åpenbaringen 12. kapittel . . . Men bare én ting Herren åpenbarer for meg eller taler til meg som . . . Jeg kommer rett fra disse visjonene (skjønner du?), og det er litt vanskelig å holde det borte. Skjønner? Men det virker som Han taler til meg igjen, om å si mer om dette om å dra ut vest.

17 Nå, som jeg har sagt før, er jeg ikke der ute bare for å være der ute, jeg er der ute fordi jeg er ledet til å være der ute. Men å

bli der ute, gjøre det til mitt hjem, jeg tror det er galt. Nei, jeg tror det bare er en kort tid igjen før den hensikten Gud har sendt meg dit for, vil være oppnådd. Jeg kan ikke fortelle dere her hvorfor jeg drar, men jeg ville ikke dra bare for å dra.

¹⁸ Det ble spurt i et spørsmål her om dagen: “Vi vet hvorfor du dro til Arizona første gang, var Englene som viste seg. Hvorfor vendte du tilbake andre gang?” Husker dere det spørsmålet ble lest?

¹⁹ Hvor mange husker da jeg kom tilbake etter det og satt der foran Dr. Lee Vayle (Jeg tror han er i bygningen et sted) og min kone? Og jeg snakket om Arizona og om at vi bodde her, og det kom en hånd på veggen og lys og skrev med bokstaver: “Vend tilbake til Arizona.” Hvor mange husker det? Det er derfor jeg er tilbake der. Uten å vite hvorfor jeg dro tilbake, og da jeg kom dit, så åpenbarte Han hvorfor jeg skulle dra tilbake. Og hvis jeg forteller det, vil satan hindre det. Men han kjenner ikke mitt hjerte. Han er ikke Ordet, så han kjenner ikke mitt hjerte. Men hvis jeg sier det, så hører han det. Så husk det nå.

²⁰ Nå, da jeg sa det her om dagen, gjorde jeg det litt . . . kanskje dere fikk feil inntrykk; jeg sa: “Ikke kom til Arizona.” Skjønner? Jeg mente ikke det: “Ikke kom!” Det jeg mente var: Hvis du blir ledet til å komme, så gjør du det, hvis du blir ledet til California, Arizona, uansett hvor du er. Men hvis du drar dit og sier: “Broder Branham, jeg drar dit, fordi jeg tror du kommer til å bli der og forkynne Ordet”, så tror jeg du tar feil der. Skjønner? Hvor min forkynnelse er, er rett her i dette tabernaklet; her er stedet.

²¹ Jeg har ikke ett møte i Arizona. Og jeg er ikke i Arizona mer enn bare noen få timer om gangen. Jeg har ikke . . . Jeg har et Business Men-møte etter jul, i begynnelsen av året, i Phoenix. Det er alt jeg har; jeg lovet det, ingenting annet.

²² Mitt neste møte, så langt jeg vet, er akkurat her på 8th og Penn Street i Branham Tabernacle. Jeg har tretti eller førti emner, som jeg vet vil ta en uke eller to om gangen å komme gjennom, som jeg har på hjertet å forkynne her i Branham Tabernacle, rett her i Jeffersonville, Indiana.

²³ Og nå, hvis du virkelig ønsker å dra et sted for å stå med Ordet, der vårt Budskap . . . Og Budskapet vårt er ikke annerledes, det er det samme Budskapet du har hørt hele livet, bare at noe mer ble åpenbart til Det. Dette Budskapet er det samme Budskapet som Luther forkynte, det samme Budskapet som Wesley forkynte, det samme Budskapet som pinsevevnerne forkynte, bare noe som ble lagt til Det. Hva det er, er åpenbaringen av Seglene, det reformatorene ikke berørte (ser dere?), det som har blitt gjort kjent i denne tid, kunne ikke bli kjent da. Pinsebudskapet kunne ikke bli kjent i Luther eller Wesleys tid; det måtte vente til pinsetidsalderen. Men pinsetidsalderen er ikke annet enn Luthers tidsalder lenger

fremskredet. Akkurat som kornet som modnes eller noe annet, har menigheten gjort det også.

²⁴ Hvis jeg hadde forkynt i kveld, skulle jeg forkynne om emnet som er markert her i Bibelen: *“Vintreet som ble flyttet fra Egypt til Palestina.”* Hvor mange av dere visste at Gud hadde sagt at Israel var Hans vintre? Derfor vil jeg referere tilbake til Jesus som Vintreet. Og Menigheten har nå blitt overført til verden, er ikke satt ned i jord, men satt ned i Kristus, som må bære frukt. Skjønner? Og det skulle være mitt budskap for i kveld hvis jeg skulle forkynne. Men jeg tenkte jeg heller burde ta disse spørsmålene, så jeg bare hoppet over det. Kanskje jeg vil undervise om det når jeg kommer tilbake.

²⁵ Åpenbaringen kapittel 12 handler ikke om Bruden. Åpenbaring kapittel 12 (jeg har ikke slått det opp, men jeg vet det), det er kvinnen som står i solen med månen under føttene. Månen representerte loven; kvinnen representerte Israel, menigheten; og de tolv stjernene i pannen hennes var de tolv apostlene, tolv menighetstider og så videre, som nettopp er over. Skjønner? Og solen var ved hodet hennes. Som dere ser, er månen en skygge av solen, som loven var en skygge av de kommende, gode ting. Og den kvinnen er Israel, ikke Bruden.

Nå vil jeg ikke bruke for mye tid, for jeg må få dem ferdig.

378. Romerne 7, 14-18, “Vi vet at loven er åndelig: men jeg er kjødelig, solgt under synden. For det som jeg ville gjøre— ikke: for det jeg ville, det ville jeg ikke; men det jeg hater, det gjør jeg. Hvis jeg da gjør det som jeg ikke ville, jeg (c-a-n- . . .) til—til loven, samtykker jeg med loven i at den er god. Men nå er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.” Dette kan jeg ikke forstå.

²⁶ Vel, de skrev ned Skriftstedet; det er Paulus som taler til romerne. Nå sa han . . . La meg bare gjøre det litt tydeligere slik at du kan forstå. Han sa: “I meg er to personer: den ene vil at jeg skal gjøre rett; den andre vil at jeg skal gjøre galt. Og hver gang jeg begynner å gjøre rett, så hindrer det gale meg.”

²⁷ Hvor mange av dere i samtalene i ettermiddag har opplevd det samme, og i morges (skjønner?), det samme? Jeg snakket om det i morges, i korthet.

²⁸ Du er et ytre menneske som styres av seks sanser; du er et indre menneske styrt av en sans som er tro. Og denne troen er uenig med alle seks sansene hvis de seks sansene ikke stemmer med troen. Men den ene er i strid med den andre. Nå, så lenge de seks sansene er enige med troen, fantastisk; men når de seks sansene er uenige med troen, så la de seks sansene være i fred.

²⁹ Nå, for eksempel her, Jesus kom med en uttalelse, et løfte. Det indre mennesket sier at det er sant; det ytre mennesket argumenterer at det ikke kan være sant for deg, da overhør

det ytre mennesket og godta det indre mennesket. Nå, det er det samme som Paulus taler om. Han var solgt under loven til kjødelig synd. Hver og en av oss er det samme. Det er derfor vi er . . . har problemene vi har, gift fire eller fem ganger, og *dette*, og *det*, og . . . all slags synd og utroskap, og alt annet i livene våre, er på grunn av disse tingene. Vi er kjødelige, og den delen må gå til grunne; men så, på innsiden er vi et åndsmenneske, sjelen på innsiden, og det er troen på Guds Ord; så bringer vi vår ytre kropp under lydighet til Ordet ved tro, ved å akseptere det Gud sa.

³⁰ Hvordan kan jeg ta en tistel og lage et hvetekorn ut av den? Det er umulig for meg å gjøre det. Den eneste måten det kan skje på, er hvis innsiden av tistelen har blitt forvandlet fra en tistel hvede . . . en tistel til en livsspire kalt "hveteliv". Så begraver du tistelen, og den vil bringe fram et hvetekorn (det stemmer. Skjønner?), fordi det har blitt plassert et hveteliv i tistelen. Og livet til tistelen har blitt fjernet; men naturen til tistelen er fremdeles stikkende (skjønner?), og det vil den være helt til dette nye livet har blitt fullt utviklet fra jorden og vokst opp igjen. Når det kommer fram, er det ikke mer tistel, men hvede—men hvede. Men mens det er her på jorden og . . . i . . . fra jorden . . . Og en tistel, den er fremdeles stikkende, men naturen på innsiden av den er hvede.

³¹ Og så lenge du er i dette livet, kommer du til å være stikkende og ha en kjødelig natur som kommer til å plage deg så lenge du lever; men i ditt indre, er du født på ny. Og når du er oppreist, er du i Kristi lignelse, og all synd har gått fra deg. Ser dere? Det er—det er tingen.

³² Kan jeg si dette? Det høres ut som en vits. En indianer . . . De er veldig morsomme mennesker. Og jeg . . . De er ikke morsomme; de er underlige for oss; men de virker helt normale i egne øyne. Og hvis du blir kjent med dem, er de veldig greie. En indianer ble spurt en gang, da han ble frelst . . .

³³ Jeg husker en i Phoenix, Arizona. Billy skulle ned for å gi ut bønnekort. Og han bare stod der og ga ut bønnekort. Og de som var i stand til det, løp opp dit og fikk tak i bønnekortene . . . Mens de—de friske menneskene som egentlig bare hadde hodepine, tannpine eller noe galt med tåa, de fikk—de fikk bønnekortene, broder Ruddell. Og da—da de gjorde det, så var det eneste jeg fikk i bønnekøen, noen med hodepine, noen som hadde noe galt med tåa og lignende ting. Og det var mennesker som satt der som var døende av kreft og slikt, som ikke kom i bønnekøen. Jeg sa: "Billy, gå ned dit og spør de menneskene hva som er galt med dem. Og hvis de ikke har kreft, eller en fryktelig sykdom, eller noe som kommer til å ta livet av dem, ikke gi dem bønnekort. La de menneskene komme opp i bønnekøen som vil . . . som er på nippet til å dø hvis de ikke får hjelp fra Herren. La de andre

bare vente. La dem komme i en hurtigkø eller noe. Men la de menneskene som er på nippet til å dø . . .” Jeg sa: “Be dem.”

Han sa: “Vel, du sa: ‘Bare stakk kortene og gi det til dem.’ Det var det jeg gjorde.”

Jeg sa: “Men du lar disse menneskene løpe opp dit foran dem, og de får . . . De stakkars vanføre og slikt får ikke tak i dem.”

“Ja vel, jeg skal gjøre det.”

Han går ned; det var en gammel indianer (og de er veldig underlige), han ville ikke sette seg i en stol. De ga ham en stol, men han satte seg ned på bakken i teltet. Han hadde en hatt på seg; han ville ikke ta den av; en fjær var festet bak på den, bare satt der.

Billy gikk bort til ham, og han gikk forbi, og han sa: “Vil du ha et bønnekort?”

“Hmm.”

Han sa: “Hva er galt med deg, Høvding.”

Han sa: “Meg syk!”

Han sa: “Men hva er galt med deg?”

Han sa: “Meg syk!”

Han sa: “Men jeg vil vite hva som er galt med deg!”

Han sa: “Meg syk!”

³⁴ Det var alt han kunne få ut av ham, sa: “Ja vel, jeg kommer tilbake etter hvert.” Så Billy gikk videre og spurte folk. Den gamle indianeren så at bunken med bønnekort ble tynnere og tynnere. Hver gang han dro dem opp av lommen, var de litt tynnere. Så etter en stund, reiste den gamle indianeren seg og gikk bort og banket Billy på ryggen, for å minne ham på at han også var med på dette. Han sa—han sa: “Høvding, hva er galt med deg?”

Han sa: “Meg syk!”

Han sa: “Vel, Høvding, du må fortelle meg det. Pappa sa jeg ikke skulle gi disse kortene til folk som ville . . . bare hadde, for eksempel magesmerter og hodepine og slikt. ‘Gi dem til folk som var skikkelig syke.’ ” Sa: “Hvor syk er du, Høvding?”

Han sa: “Meg syk.” Han satte ham ned igjen og før han . . . kortene hans var omtrent borte. Et par minutter . . . Han så hele tiden på kortene. Han kom tilbake og banket på ham igjen. Han rakte ut hånden. Billy la kortet i hånden hans, sa: “Høvding, gå og skriv på det: ‘Meg syk.’”

³⁵ Han kom inn i bønnekøen, og jeg ba for ham, og jeg sa: “Tror du, Høvding?”

Han sa: “Det stemmer.”

Og jeg sa: “Vel, tror du at Gud vil helbrede deg?”

Han sa: “Det stemmer.”

Jeg sa: “Vil du være en god gutt?”

Han sa: “Det stemmer.”

Jeg møtte ham omtrent en uke senere. Broder Fred Sothmann var der tror jeg. Det var da de . . . og da teltmøtet pågikk. Det var Phoenix. Og jeg møtte ham litt senere i uken; jeg sa: “Går det bra med deg, Høvding?”

Han sa: “Det stemmer.” Fikk greie på, jeg snakket med . . . Hva var navnet til den misjonæren der oppe, den gamle mannen med hvit bart, der oppe hos Apasjene? Jeg kan ikke komme på navnet hans. Åh, han er en fin gammel kar. Kona hans ble helbredet for kreft, vet dere. Han sa: “Broder Branham, det er alt han kan si.” Sa: “Jeg lærte ham å si: ‘Meg syk.’ Det var det eneste han kunne si: ‘Det stemmer.’” Så det var—det var omtrent alt, ser dere. “Det stemmer. Meg syk!”

³⁶ Noen fortalte meg at han hadde en som ble omvendt en gang, mottok Den Hellige Ånd, og han sa til ham: “Hvordan går det med deg?”

Og han sa: “Ganske bra og ganske dårlig.”

Han sa: “Vel, hva mener du med ganske dårlig og ganske bra?”

Han sa: “Vel, helt fra jeg mottok Den Hellige Ånd,” sa han, “har det vært to hunder i meg, og den ene er en svart hund og den andre er en hvit hund.” Og sa: “De krangler hele tiden.” Sa: “De knurrer og kjemper mot hverandre.” Og sa: “Den hvite hunden vil at jeg skal gjøre godt; den svarte hunden vil at jeg skal gjøre galt.”

Sa: “Vel, Høvding, hvem av dem vinner kampen?”

³⁷ Sa: “Det kommer an på hvem av dem Høvdingen gir mest mat.” Så jeg synes det er et godt svar her. Skjønner? Det kommer bare an på kroppens kriging, som er i deg; det kommer an på hvem du tar hensyn til, hvilken natur du tar hensyn til, den kjødelige naturen etter verdens ting, eller den åndelige naturen etter Guds ting. Det gjør det.

379. Kan hver Guds sønn bli så salvet at han kan gjøre mirakler, tegn, under, eller er dette bare . . . er dette gjort under ledelse av Den Hellige Ånd?

³⁸ Ja, det er under ledelse av Den Hellige Ånd. Hvis du er en sønn av Gud, eller en datter av Gud, uansett hva du er, når du har mottatt Den Hellige Ånd, så leder Den Hellige Ånd deg til å gjøre ting.

³⁹ Jeg har ikke tid. Jeg skulle bare ønske jeg kunne fortelle dere små historier. Hver gang jeg tenker på det, må jeg bare legge det til side. Men jeg tror ikke denne vil ta mer enn et øyeblikk.

⁴⁰ Det var nede i Meridian, Mississippi. Mange av dere Enhetsfolk, broder Bigby holdt . . . sponset møtene mine, han er en Enhetsbror. Og en kveld i et møte, hadde Billy Paul gått over til arenaen og gitt ut bønnekort. Åh, regnet øste ned. Og folket stod utenfor med paraplyer og slikt. Og Billy ga ut bønnekort, og det var en . . . Og så kom han for å hente meg. Og mens det var . . . mens han kom for å hente meg, var det en liten dame som satte seg foran, og det var en annen dame som gikk med en liten baby og prøvde å holde den stille. Og denne lille damen som satt der med en liten caliko-kjole på, eller hva det var, var også mor. Og hun så damen, og Den hellige Ånd talte til kvinnen, noe i hjertet hennes: “Gå og be for den babyen.”

⁴¹ “Vel”, sa hun, “neste gang hun går forbi, skal jeg gå å be for henne.” Og da hun kom forbi igjen, holdt damen i et bønnekort. “Åh”, sa hun, “jeg—jeg kunne ikke be for den babyen.” Sa: “Broder Branham vil be for den babyen i kveld. Og hvem er jeg til å be for babyen, hvis broder Branham skal be for den?” Nå, det var respektfullt, og det var hyggelig, men det kan ikke alltid være Guds vilje. Noen ganger er det annerledes.

Den Hellige Ånd fortsatte å si til henne: “Gå og be for den babyen.”

Til slutt tenkte hun: “Den kvinnen vil avvise meg blankt. Siden hun vet at hun har et bønnekort, så ville hun ikke ønsket at jeg skulle be for den babyen. Hun tok med babyen hit, ikke for at jeg skulle be for den, men for at broder Branham skulle be for den.”

Så fortsatte Den Hellige Ånd å si: “Gå og be for den babyen.”

Til slutt sa hun: “Vel, for å lette meg selv, vil jeg bare si . . . Jeg gir henne plassen min.” Så hun sa: “Kjære (en ung mor snakker til den andre), vil du—du . . . ? Du har den babyen”, sa, “vil du komme og sette deg her, ta plassen min?”

Hun sa: “Åh, Kjære, jeg vil ikke ta plassen din.” Sa: “Jeg prøver å holde babyen stille.”

Sa: “Men du ser så sliten og utslitt ut.”

Hun sa: “Jeg er det.”

Hun sa: “Vel, sett deg ned her og ta plassen min.” Og hun sa: “Jeg ser at du har et bønnekort. Kanskje du er . . . Broder Branham skal be for babyen din?”

Hun sa: “Vi håper dette nummeret blir ropt opp.”

Og hun sa: “Vel, det gjør jeg også.” Hun sa: “Søster, er du en kristen?”

Sa: “Å ja!”

Hun sa: “Jeg er også kristen.” Og sa: “Helt siden jeg satte meg her, har Herrens Ånd sagt til meg: ‘Be for den babyen.’ Vil du gi meg lov? Jeg vet at broder Branham vil be for den babyen hvis

den blir ropt opp. Og bare fortsatt å hold på kortet ditt, han vil gjøre det.” Sa: “Men hvis jeg legger hendene på babyen, og bare ber en liten bønn for at jeg kan føle meg bedre, og komme fri fra det som kaller meg, ville det—ville det støte deg?”

⁴² Hun sa: “Nei, selvfølgelig ikke, Kjære. Be for babyen.” Og det var en liten baby, veldig syk, og så ba den—den unge damen for den. Hun ga damen plassen sin, og hun gikk opp til den tredje balkongen og stod der. En kristen broder der oppe var gentleman nok til å reise seg og gi denne damen et sete, så hun satte seg.

⁴³ Omtrent en halv time senere, kom jeg inn på møtet, snakket i noen minutter, ropte opp bønnekortene; og denne kvinnen var tredje eller fjerde i rekken med den babyen. Og hun satt der oppe, og hun sa: “Åh takk, Herre. Jeg syntes så synd på den lille moren, jeg tror babyen vil bli frisk nå, fordi broder Branham . . . Bare som den tredje eller fjerde, kommer han til den.” Sa: “Takk Herre”, den unge moren satt der oppe, hadde medfølelse for den babyen. Ja vel.

⁴⁴ Så da jeg kom opp og begynte å be for babyen, da damen kom opp, sa, så jeg på henne og sa: “Nå, babyen din er en syk baby. Du tok den med hit for å bli bedt for. Og nå, navnet ditt er fru *Så-og-så*, og du har kommet fra et *Slikt-og-slikt* sted; men babyen er allerede helbredet. Det var en kvinne som hadde en byrde på hjertet, som heter fru *Så-og-så*, som sitter her oppe på balkongen (første på enden av fjerde rad på tredje balkong), ba troens bønn for babyen; og babyen er allerede helbredet.” Hun falt nesten av stolen. Skjønnere?

⁴⁵ Nå, hva om hun ikke hadde gjort det? Ser dere hva jeg mener? Den kvinnen ville hatt mer medfølelse for den babyen, en mor overfor en baby, enn jeg ville hatt for babyen. Skjønnere? Og moren var . . . Skjønnere?

⁴⁶ “Kan vi alle gjøre mirakler?” Ja. Når du er ledet av Den Hellige Ånd til å gjøre mirakler, gå og gjør det, fordi det er ledet av Den Hellige Ånd.

⁴⁷ Hvis kvinnen ikke hadde utført det Gud sa til henne, kanskje det hadde kommet en irretesettelse i Ånden til henne (skjønnere du?), og hun hadde vært ulydig mot Gud. Hvis du er kristen og noe overtaler deg til å gjøre noe, må du alltid gjøre det. Gå og gjør det; tvil ikke på det; gå og gjør det.

“Jeg vil stille et spørsmål. Er . . .?” Her er ett til av dem, eller så har jeg fått inn feil . . . Ja, jeg . . . Det er ett fra i morges. “Kvinne iført pyjamas, er det mannsklær?” Det må ha blandet seg inn her med disse andre.

“Broder Branham, var det Gud som gjorde . . . var Gud . . . gjorde jeg det som fant sted da lydbåndet . . .?” Å, ja, det hadde vi i morges. Jeg må ha blandet noen av dem. Jeg burde rive dem i stykker, men jeg misliker bare å gjøre det.

380. Broder Branham, hvem vil befolke jorden utenfor den Himmelske Byen?

381. Forklar om hver persons engel som blir hos dem fra fødsel til død. Veldig bra spørsmål.

⁴⁸ Jeg misliker å gå forbi disse; de er gode spørsmål. Og jeg vil at barna mine—mine skal vite disse tingene. Skjønner? “Hvem skal befolke jorden utenfor Byen?” Utenfor, det vil være de gjenløste som vil befolke jorden, utenfor Byen, men de vil ikke være den utvalgte og kalte Bruden. Bruden vil bo på innsiden av Riket sammen med Kongen. På utsiden vil jordens konger være, som arbeider og bringer sitt slit, bringer sitt . . . ikke slit, men bringer sine frukter inn i Byen. Og dørene vil ikke bli stengt om natten.

⁴⁹ Nå, på . . . Nå, dette Lyset på toppen av fjellet vil ikke lyse opp hele verden, Det vil bare lyse opp Byen. Men Det kan kanskje sees i en avstand på tusenvis av miles; men Det vil ikke lyse opp jorden, fordi Bibelen sier, i den Nye Verden, at fra en sabbat til en annen, og fra en—fra en nymåne til en annen (skjønner dere?) vil folket komme opp innfor Herren til Sion, opp til Byen for å tilbe.

⁵⁰ Og nå, de vil være utenfor Byen, ikke Bruden, men menneskene som kommer opp i den andre oppstandelsen, som vil dyrke jorden, akkurat som Adam gjorde, og så videre, og vil stelle hagen. Men Kongen og Dronningen vil forbli i Byen.

⁵¹ “Forklar om hver persons engel, som holder seg hos dem fra fødselen.” Nå, hvis dere legger merke . . . Dette er ganske dypt. Nå, jeg har ikke . . . Jeg tok det bare opp. Nå, det . . . Det er skrevet delvis med maskin, og delvis med blyant—eller penn.

⁵² Nå, det er en Engel, men denne Herrens Engel som er leiret omkring de som frykter dem . . . som frykter Ham. Skjønner? Nå, det er ikke lovet at syndere har Engler, det er bare de gjenløste som har Engler. Visste du det? Herrens Engler leirer Seg omkring de som frykter Ham.

⁵³ Nå, Engler er budbærere. Jeg vil at dere skal se at Det er så perfekt, og det vil stadfeste forutbestemmelsen for dere. Skjønner?

⁵⁴ Nå, når en liten baby blir dannet under morens hjerte . . . Og dere små barn som forstår disse tingene, ser dere, Herren ga deg til mor. Og hun bar deg under sitt hjerte, fordi du er nært hennes hjerte. Og så, en dag kom Herren ned og forløste deg fra mors hjerte, bort fra hennes hjerte, men du vil alltid være i hennes hjerte.

⁵⁵ Nå, mens denne lille kroppen blir dannet, den lille, naturlige kroppen blir dannet i moren, så er det en åndelig kropp på jorden som er klar til å motta denne naturlige kroppen, så snart den er født. Nå, babyen blir født med levende muskler, et bankende hjerte, men ikke noe livsånde i den. Det er muskler som rykker . . . Skjønner? Så, ser dere, hvis det var noe annet enn det,

hvis det ikke var en ånd som måtte komme inn i den senere, da kunne pusten forlate oss, og vi ville ikke puste mer og fremdeles være i live. Men når denne kroppen ikke mottar oksygen fra . . . eller pust (innånding og utånding fra lungene våre), så er vi døde.

⁵⁶ Nå, men når moren . . . Den lille babyen blir sluppet ned på jorden fra morens hjerte. “Sluppet ned”, dere forstår hva jeg sier, hvordan jeg er . . . grunnen til at jeg sier det på denne måten. Når den lille babyen blir sluppet ned, hva skjer? Så snart den kommer fram, om den ikke begynner å gråte, så gir legen, jordmoren, eller hva som helst, den en smekk [Broder Branham klapper i hendene—Red.] strekker den. Den må få et sjokk, og hva skjer?

⁵⁷ Legg merke til, en mor, hun kan være aldri så ond og slem, men like før babyen blir født, kommer det inn en spesiell vennlighet. Har du noen gang lagt merke til en mor, når hun skal bli mor? Det er noe kjærlig ved henne; hun blir alltid elskverdig. Det er fordi den lille engelen, den lille ånden, en liten budbringer til dette lille tabernaklet er klar til å komme til verden. Og så, når denne lille engelen kommer inn i kroppen (det er en liten jordens engel, en ånd som er bestemt av Gud til å ta denne kroppen), så må den babyen få et valg. Den tar sin beslutning. Så når dette skjer, så ser du at Herrens Engel kommer inn her nå, som er en åndelig kropp, den Evige.

⁵⁸ Dette er en døende ånd i en døende kropp; men nå kan du ikke være i to kroppor samtidig, men det kan være to naturer i deg samtidig. Nå, naturen til Herrens Ånd . . . Når du blir født på ny, blir du ikke født fysisk, slik babyen ble; men hva har skjedd, den åndelige fødselen har kommet til deg. Og mens denne åndelige fødselen vokser i ditt hjerte, fra Gud, vokser det en fysisk eller himmelsk kropp for å motta den ånden. Og når livet forlater denne kroppen, går det til den kroppen. Akkurat som når kroppen blir presentert for jorden, kommer ånden inn, og når ånden går ut av kroppen, er det en kropp som venter. “For vi vet at etter at dette jordiske tabernaklet er oppløst, har vi ett som allerede venter.” Skjønner? Slik er det, den åndelige kroppen til folket.

Broder Branham . . .

Nå, disse må være en . . . Det er en gruppe av dem her, ser ut til å være minst ti eller femten. Det hele er skrevet ut på papir, samme type papir, maskinskrevet, og så videre. Jeg skal prøve å komme til dem så raskt som mulig. Vi kan komme oss ut i . . . så raskt som mulig.

382. Kjære broder, ville ikke Jesus ta imot tilbedelse i Åpenbaringen, fra Johannes da han falt ned for å... Hvorfor ville ikke Jesus ta imot tilbedelse i Åpenbaringen, fra Johannes, da Han—da Han tillot tilbedelse foran seg? Hvorfor ville ikke Jesus motta tilbedelse da Johannes ønsket å tilbe Ham?

⁵⁹ Min kjære broder eller søster, uansett hvem det er, så var det ikke Jesus som ikke ville motta tilbedelse. I Åpenbaringen 22,8 kan du lese at det var profeten, engelen, som ikke ville motta tilbedelse. Da Johannes falt ned for å tilbe engelen som hadde vist ham disse tingene, sa han: “Se til at du ikke gjør det, for jeg er av dine medbrødre. Jeg er en av profetene.” Ser du, ser du? “Jeg er din medbror, dine medtjenere, en av profetene; tilbe Gud.” Det var ikke Jesus som ikke aksepterte det, det var profeten som ikke ville akseptere det.

383. Kjære broder Branham, hva er forskjellen på da Jesus åndet på disiplene og sa: “Ta imot Den Hellige Ånd,” og da de—da de måtte gå til den øvre sal for å vente?

⁶⁰ Det var et løfte Han ga dem, åndet på dem Sitt løfte, sa: “Ta imot Den Hellige Ånd.” Det var et løfte. De gikk til den øvre sal for å vente på at løftet skulle bli oppfylt.

⁶¹ Det samme er når vi legger hendene på deg for å bli helbredet, så fortsetter du med gjøremålene dine og venter på at løftet skal oppfylles.

384. Broder Branham, skiftet Jesus den fysiske masken flere ganger da Han viste Seg for disiplene etter Sin oppstandelse?

⁶² “Skiftet Han Sin fysiske maske?” Jeg—Jeg vet ikke, for jeg tror ikke at Han byttet Sin maske der. Det Han gjorde, var at Han hindret dem i å se eller gjenkjenne Ham.

⁶³ Slik som de som kom fra Emmaus, de vandret med Ham hele dagen, og det ble holdt tilbake for dem. Og de så en mann ved elvebredden en gang de fisket, der de hadde fisket; Han sa: “Barn, har dere fått noe?”

Og de sa: “Vi har ikke fått noe, har strevd hele natten.”

Han sa: “Kast ut på den andre siden.” Og han fikk opp en hel haug med fisk, og de skjønnte da at det var Herren. Jeg tror ikke det var masken Hans som ble endret, jeg tror det bare var folks øyne som ble holdt tilbake.

385. Broder Branham, hva er forskjellen, om—om det er noen, mellom Herrens Engel og Herren Selv?

⁶⁴ Herrens engel er en budbærer fra Herren, og Herren Selv er den Personen, ikke engelens person, engelen fra Herren. La meg vise deg. Her er en engel fra Herren jordisk sett. Her er en engel fra Herren jordisk sett. Her er engelen fra Herren jordisk sett. Hvordan vet vi da at de er engler fra Herren? Når de bringer Herrens Ord. Men når de prøver å forvrengte Det, da er det ikke fra Herren, ser du, ser du, prøver å få Det til å si noe Det ikke sier. Bare sier hva enn . . .

⁶⁵ Så er det en overnaturlig Engel som kommer ned fra Herren, en Budbringer som Gabriel, og—og Mikael, Malurt, og så videre, deres navn.

386. Broder Branham, hva ser ut til å være galt i den tiden vi lever i, er en troende og følger Budskapet og budbæreren for tiden, når det virker som man ikke klarer å be som man ønsker? Det er et godt spørsmål.

⁶⁶ Jeg tror broder, søster, hvem enn som spurte om det, at det kommer av tidens omstendigheter. Vekkelsen er over. Vekkelsen har vart i omtrent femten år, og har aldri vart i over tre år før. Jeg tror den har mottatt sin siste vekkelse. Og jeg tror det er derfor du ikke kan be og føle i Ånden slik du pleide å gjøre. Det er fordi vekkelsesildene har sluknet.

387. Broder Branham, vær så snill å forklar hvordan en person vet om han tenker sine egne tanker, eller om det er djevelen som legger tanker i sinnet hans, for å få ham til å tenke feil, spesielt hvis du vet at du ikke vil tenke på dem.

⁶⁷ Så, hvis det er i strid med Ordet, er det djevelens tanker. Hvis det samstemmer med Ordet, er det Guds tanker. Hvis det er gale tanker, er det djevelen. Hvis det er gode tanker fra Ordet og fra Gud, er det Guds tanker.

388. Hvis det skulle være tilfelle at djevelen legger tanker i tankene dine om en bestemt ting, hvordan kan det overvinnes eller bli kvitt det?

⁶⁸ Ta det motsatte fra det. Hvis djevelen får deg til å tro at—at—at du er . . . Hvis du vet at du er en kristen, og han prøver å få deg til å tro at du ikke er en kristen, bare gjør det omvendte, si: “Jeg er en kristen.” Så lenge din erfaring samsvarer med Guds Ord, si: “Jeg er en kristen.” Alt annet, på samme måte.

Når du svarer på dette, vær så snill å be om at jeg overvinner dette, da jeg ikke er alene.

⁶⁹ Gud gi at du overvinner, uansett hvem du er. Måtte tankene dine bare gå rett tilbake på den andre siden og si: “Jeg er en kristen; jeg er en troende. Satan, du har ingen makt over meg.”

⁷⁰ For å være ærlig, står jeg akkurat her nå og sier det samme, for å unngå å besvime her på talerstolen. Det er riktig. Fire eller fem ganger har jeg nesten falt om på talerstolen. Det er sannheten. Gud vet at det er riktig.

389. Når en person innser at han har et mindreverdighetskompleks, eller et slags kompleks, hvordan kan han overvinne dette? Så, kan det komme av at han var enebarn i barndommen?

⁷¹ Gjør akkurat det motsatte. Hvis du alltid vil ha gjennom din vilje, og den ene lille skurken som alltid vil ha det på din måte, gjør helomvending og gi alt du har den andre veien. Hvis du

er egoistisk og vil beholde alt, så begynn å gi bort det du har. Skjønner? Gjør hva enn . . . Bare gå motsatt vei. Det er måten å overvinne hva som helst på, er en motgift.

⁷² Du har . . . Min gamle, sørstats-mor pleide å si: "Hår fra hundens rygg er bra for bittet." Og det gjelder for dette også.

390. Broder Branham, hvilken prestasjon skal vi la våre barn som er før tenåringsalder delta i? (Unnskyld, det er . . .) Hvilke aktiviteter bør våre barn som er før tenåringsalder forvente, delta i. Også, hvordan bør vi hjelpe dem med å velge vennene sine?

⁷³ Hold dem i kristent selskap så lenge du overhodet kan. Hold dem sammen med . . . Hvis det er en jente, hold henne sammen med kristne jenter; kristne gutter, omvendt. Hvis hun er gammel nok til å gå med en gutt, sørg for at hun slår lag med den rette typen gutt. Fraråd henne å treffe noen annen slags gutt, eller gutt til en jente. Hvis hun går med en vantro, prøv å oppmuntre henne til å gå med en troende, og omvendt. Gjør hjemmet ditt hyggelig. Gjør hjemmet ditt til et sted hvor datteren eller sønnen din ikke vil skamme seg over å ta med seg vennene sine hjem til faren og moren sin, og inn i huset deres; og gjør hjemmet så lykkelig at de vil være tilfredse med å være i hjemmet.

Åååå, du store, her er syv på rad. Jeg kommer ikke til å fortsette mer enn noen minutter til.

391. Broder Branham, har du nylig kommet med uttalelser om at menighetstiden er avsluttet, Laodikea?

⁷⁴ Nei, jeg sa ikke at den var slutt. Hvis jeg gjorde det, misforsto du, eller så sa jeg det galt. Det er . . . Dette er den siste menighetstiden; det er slutten på menighetstidene, Laodikea. Den er ikke avsluttet; når den ender, er Menigheten borte. Derfor så lenge Menigheten er her, er den ikke avsluttet. Skjønner?

392. Menighetstiden er slutt og har blitt mørklagt, Bruden er kalt, har vi allerede gått inn i trengselsperioden?

⁷⁵ Nei, nei, nei, du har . . . Jeg skulle bare ønske at jeg hadde hatt mer tid på det. Ser dere, ser dere? Bruden, når Hun er tatt bort fra menigheten, vil menighetstiden opphøre. Laodikea går inn i kaos; Bruden går til Herligheten; og trengselsperioden kommer over den sovende jomfruen i tre og et halvt år mens Israel får sin profeti; så kommer trengselen over Israel; og så kommer slaget ved Armageddon som ødelegger alle ting. Og så kommer Bruden tilbake med Brudgommen i tusen år, det Tusenårige styret; etter det kommer Dommen for den Hvite Trone; etter det kommer den Nye Himmel og den Nye Jord og den Nye Byen kommer ned fra Gud ut fra Himmelen. Evighet og tid smelter sammen.

393. Den Hellige Ånd har fortalt deg at Basunene ikke har noe med Bruden å gjøre. Har de Syv Skålene noe i det hele tatt med oss å gjøre?

⁷⁶ Jeg vil vente og se om Den Hellige Ånd åpenbarer det på den måten. Jeg vet ikke ennå.

394. Vil profeten i Malaki 4 være den som kaller ut den hedenske levningen i Åpenbaringen 7,9, selv om de går gjennom trengselsperioden?

⁷⁷ Nei, nei! Etter Åpenbaringen 7, er der han så de hundre og førtifire tusen forseglet, og etter det så han komme opp, kom den store mengden igjen som ingen kunne telle, som var Bruden. Det vil ha . . . Det . . . Malaki 4 vil være fullført og Bruden tatt opp, og . . . og så . . . denne gruppen av—av Elias og Elisa vender tilbake til jorden for . . . Menigheten som skal gå gjennom trengselsperioden, men Elias og Elisa vil ikke ha noe med den sovende jomfruen å gjøre (de er hedninger); de vil bare bli sendt til jødene.

395. Har de Syv Tordenene som tilsvarer syv mysterier allerede blitt åpenbart? Ble de åpenbart i de Syv Segl, men er ennå—men er ennå ikke kjent for oss som Tordenene ennå?

⁷⁸ Nei, de ble åpenbart i de Syv Segl; det var det Tordenene handlet om. De skulle åpenbare . . . De Syv Tordenene som hadde ytret sine røster og ingen kunne forstå hva det var . . . Johannes visste hva det var, men han fikk ikke lov til å skrive det. Han sa: “Men den syvende engel, når hans røst lyder, ville de Syv Tordeners syv mysterier bli åpenbart.” Og den syvende engel er en budbærer til den Syvende Menighetstid. Skjønner?

396. Tror du at den lille, levende Bruden en gang vil samles et sted sammen og har alle ting felles, som den første Bruden gjorde, kanskje like før Herren Jesus kommer i skyene?

⁷⁹ Nå, de spurte meg om jeg trodde det. Jeg kan ikke bevise det med Skriftene, men kanskje det kommer en tid, kanskje, jeg vet ikke. Det kan være bare . . . Ser du? Hvis det skjedde, ville det indikere at Han var nær for hånden, da det var så . . . Han sa: “Men Han kommer som en tyv om natten.” Skjønner? Han kommer til . . . Som den boka jeg leste om Julie . . . *Romeo og Julie*, Han kommer og—og tar bort Bruden Sin om natten. Hun er rykket bort i ett nu, på et øyeblikk. Skjønner?

⁸⁰ Og det er veldig tvilsomt at det blir slik, fordi Bibelen sier: “Det vil være to i en seng; Jeg tar en og lar en være igjen; og to i en åker, og Jeg tar en og lar en være igjen.” Skjønner? Så sannsynligvis . . . Over hele verden, vil de ikke samles på ett sted for å ha ting felles. Men små grupper av dem vil være spredt over hele jorden.

⁸¹ Jeg tror, kanskje hvis Herren tillater det, er dette en liten gruppe av Den. Kanskje en annen liten gruppe i Asia, en nede i

Tyskland, en nede et annet sted. Da jeg så en visjon av Bruden her om kvelden, var De sammensatt av alle nasjoner. Skjønner? Så Bruden vil ikke bli samlet fra ett sted, Den vil bli samlet fra hele verden. Og det bekrefter Ordet nøyaktig, og Ordet har aldri vært galt. Og fram til nå, har heller ikke visjonene noen gang vært feil, fordi det har vært i samsvar med Ordet.

397. Vil noen som har en sann og ekte dåp i Den Hellige Ånd i denne tid, kunne gå glipp av Brudens Bortrykkelse? Vil du forklare? Fortell oss hva vi kan gjøre for deg på noen måte for å lette byrden. Nå, er ikke det nydelig? Skjønner?

⁸² Nei, det er ingenting dere kan gjøre akkurat nå.

⁸³ Ja, ekte troende som er døpt i Den Hellige Ånd, vil være i Bruden. Selvfølgelig, de er utvalgt og kalt ut. Den sovende jomfruen hadde ingen olje. De som hadde olje gikk inn, men . . .

⁸⁴ “Hva kan vi gjøre for å lette byrden?” Ja, broder, søster, den som skriver dette, be for meg; det er den beste tingen å gjøre. Takk skal du ha. Jeg trenger ikke penger. Jeg . . . Nok av det kommer inn for å dekke mine behov. Takk Herren for det. Jeg trenger ikke klær. Som regel gir folk meg de klærne jeg bruker. Og vennene mine og slikt gir meg klær. Og de . . . Jeg får nok penger til å forsørge familien min; det er alt vi trenger. Det virker . . . Men du kan be for meg, for jeg trenger absolutt åndelig hjelp.

398. Det synes blant Ordets tjenere at vi har liten eller ingen byrde til å be, å forkynne, å faste, eller for fortapte sjeler som fremdeles kan være der ute et sted i verden. Kan du være vennlig å fortelle oss hva vi skal gjøre med denne tilstanden? Tusen takk, broder Branham, for dette. Det må være en forkynner. Han skrev ikke noe navn under disse ordene.

⁸⁵ Broder . . . Jeg har måttet svare på dem da jeg var sliten, utmattet, og litt, vet dere, følte meg ikke så bra, så jeg—jeg håper det svarer på spørsmålene. Jeg—jeg takker deg veldig mye, og jeg—jeg glemte at jeg skulle svare ham.

⁸⁶ Predikanter, en forkynner, hvorfor vi har denne byrden . . . ikke har byrder for fortapte sjeler. Jeg tror at det er—det er en mangel på vekkelse. Jeg tror vi fortsatt skal prøve å be til Gud om å gi oss nød for fortapte sjeler inntil Jesus kommer.

399. Broder Branham, tror du at alle som har Den Hellige Ånd taler i tunger? (Nei.) Jeg vet at du sier at å tale i tunger—å tale i tunger ikke er bevist på Den Hellige Ånd. Jeg ville . . . Første Korinterbrev 12,30, vær så snill å forklar. Vil dere finne Første Korinter 12,30? Jeg tror: “Taler alle i tunger?” eller noe lignende; jeg er ikke sikker. Jeg prøver å ta en annen mens de svarer på det.

400. Broder Branham, vil du forklare Job 14,21?

⁸⁷ Ja. Job 14 er: “Hvis en mann dør, skal han da leve igjen?” Åh, hvis en mann dør . . . Job snakker om oppstandelsen. Jeg tror jeg tok det her om morgenen, ikke sant? Eller var det nede hos Charlie? Fru Cox var der et sted. Job, han så blomstene, hvordan de dør og lever igjen, men han gikk ned i jorden og kunne ikke komme tilbake. Og så ble det forklart for ham at noe hadde syndet. Han ønsket en mellommann mellom ham og Gud, og deretter så han Herrens komme.

⁸⁸ Hva er det, broder? [Broder Branham samtaler med en broder—Red.] Jeg tror det var Første Korinter 12,30. Ja!

“Taler alle i tunger?” Det var det jeg trodde det var, men jeg var ikke sikker, siden jeg er så sliten, men . . . Nei! Alle taler ikke i tunger; alle tyder ikke; alle sier ikke det. Og så det neste kapittelet: “Selv om jeg taler med menneskers og englers tunger og ikke har kjærlighet, er jeg ingenting.” Skjønner? Paulus sa, med andre ord, til dem: “Taler alle i tunger? Det gjør de absolutt ikke. Profeterer alle? Nei. Men søk med iver de beste gavene; og likevel skal jeg vise dere en mye bedre vei.” Ser dere? Alle taler ikke i tunger.

**Kommer du til å ha et skjelningsmøte til før du reiser bort?
Hvis ikke, er det mulig å få en privat samtale?**

Jeg håper du fikk det. Nå har jeg ikke så mange flere. La meg bare prøve å ta dem hvis jeg klarer.

401. Husker at jeg hørte deg fortelle om at du så et sørgelig syn av en engel . . . av en ørn som bakset med vingene i et bur, som kjempet for å komme fri. Jeg har en kjær mor i den situasjonen. Hun har ikke fått lov til å få besøk av sine tre gifte barn i hjemmet på tre år, fordi de nekter å underkaste seg farens lære. Han er en dominell predikant. Mor ønsker å høre dette endetidens Budskap, og jeg kan ikke engang få sendt et brev til henne. I hvilken grad skal hun underlegge seg? Er det noe jeg kan gjøre foruten å be?

⁸⁹ Det ville være det eneste jeg vet om. Mannen hennes, som er en forkynner, vil ikke la henne høre Ordet. Hun vil høre Det, men han lar henne ikke få høre Det, og bare be for henne. Jeg tror kvinnen er—er frelst, selvfølgelig.

402. Broder Branham, er det mulig for en person å gå fortapt og havne i helvete hvis han avviser Ordet Lys, selv om han har en ekte opplevelse av rettferdiggjørelse og helliggjørelse?

⁹⁰ Ja, sir! Det er helt riktig.

403. Når du bruker uttrykket at hvis vi ikke tror Ordet, vil vi være evig atskilt fra Kristus, mener du at den dårlige jomfruen vil leve evig, men at de vil være atskilt fra det Nye Jerusalem der Kristus skal bo sammen med Bruden? Her er de som ikke har Den Hellige Ånd, født på ny slik Skriften snakker om å være født på ny. Hvis den naturlige

fødselen krever vann, blod og ånd, krever ikke den åndelige fødselen alle tre stadier av nåde før personen virkelig blir født på nytt?

⁹¹ Helt riktig, jeg forklarte det nettopp i morges, det samme, om det samme. Du må ha alle stadier. Du blir unnfanget ved Ånden, akkurat som en baby blir unnfanget, og er i morslivet til moren, men ikke født før de mottar Den Hellige Ånd. Det er riktig. Du er født da. Du er ikke omvendt, du er i ferd med å bli omvendt fram til den tiden.

⁹² Det er grunnen til at alle disse store mysteriene ikke kunne bli gitt til Luther, ikke kunne bli gitt til Wesley, ikke kunne gis til tidsalderen som nettopp har passert oss, pinsetidsalderen. Hvorfor? Tiden var ikke inne. De var unnfanget. Nå åpenbarer Selve Kristi Person, Menneskesønnen (forstår dere?) Seg Selv i menneskelig kjød, det kunne ikke ha kommet før nå.

404. Hvordan vil de vantro bli tatt bort fra jorden når Tusenårsriket begynner?

⁹³ De vantro vil gå inn i trengselsperioden med den sovende jomfruen, og alle de andre (vantro og sovende jomfru), og resten av Israel som skal bli tatt ut.

405. Broder Branham, når noen av . . . noen irriterer meg eller “trækker meg på tærne (Denne kan være bra.)—trækker meg på tærne”, som det gamle ordtaket sier, stiger sinnet i meg; hvordan kan jeg overvinne dette? Jeg vet at Herren må gjøre det, men hva kan jeg gjøre i mitt hjerte? Jeg vil ikke ha denne tingen.

⁹⁴ Gjør temperamentet ditt vennligere med bønn, og så bestem deg. Der . . . Jeg antar at det ikke er så mange mennesker i denne bygningen, som noen gang har hatt mer temperament enn jeg hadde til å begynne med. Åh, jeg—jeg hadde en tid munn hele tiden. Og jeg—jeg—jeg måtte innta mange av måltidene mine gjennom et sugerør.

⁹⁵ Moren min, som dere vet, var halvt indianer, og faren min var en ire, en Kentucky-ire i tillegg. Og hver og en av . . . Begge to hadde nok temperament til å slåss mot en sirkelsag. Og hele tiden ble munnen min most; jeg var liten til å begynne med. Og de bare løftet meg opp og slo meg ned. Og jeg reiste meg opp igjen; og de slo meg ned igjen inntil jeg var i stand . . . ikke var i stand til å reise meg mer. Det var alltid slik. Og da jeg klarte å reise meg, sto jeg opp igjen; så slo de meg ned igjen. Så det var akkurat slik jeg hadde det.

⁹⁶ Jeg tenkte: “Jeg kan aldri bli en kristen.” Men da Den Hellige Ånd kom inn i livet mitt, så var det over. Ikke mer . . .

⁹⁷ Jeg møtte en kvinne en gang; jeg måtte gå og kutte strømmen hos henne. Og på den tiden hadde jeg hår på hodet. Hun sa: “Din lille, krøllete idiot!”

Jeg sa til henne, jeg sa: “Kvinne, du burde ikke banne slik. Åh, frykter du ikke Gud?”

Hun sa: “Din lille, krøllete idiot, hvis jeg ville at noen skulle snakke til meg om slike ting, vil jeg ikke valgt en dust som deg.”

“Whooh!” Så kalte hun meg et *veldig stygt* skjellsord. Åh, du verden, hvis det hadde vært ett år tidligere! Jeg har alltid sagt: “En mann som slår en kvinne, er ikke mann nok til å slå en mann”, men jeg—jeg kunne ha brutt det den gangen, da hun kalte moren min med et slikt stygt skjellsord. Men vet dere hva? Det berørte meg ikke engang. Jeg sa: “Jeg vil be for deg.” Plaget meg ikke . . . Akkurat da skjønte jeg at noe hadde skjedd med meg. Ja, sir! Åh, du!

⁹⁸ Dere kjenner til det onde jeg gjorde da jeg var en ung gutt og slåss! Drepte nesten fem menn på en gang. Tok et gevær ladd med seksten skudd, og da guttene slo meg fordi jeg var fra Kentucky, ingen annen grunn . . . Jeg klarte ikke engang å holde hodet oppe. Den ene holdt meg i hendene som dette, og den andre sto der med en stein i hånden og slo meg i ansiktet, til jeg nesten var livløs. Ingenting i verden . . .

⁹⁹ De kalte meg en “Kentucky squab”, fordi moren min, da hun var ung, så hun virkelig ut som en indianer (så på et bilde av henne for en stund siden), og de visste at hun var halvt indianer. Og fordi jeg var fra Kentucky og hun var en squaw, kalte de meg en “squab, en Kentucky squab.” Og jeg hadde ingenting i verden med det å gjøre; jeg kunne ikke noe for at jeg ble født i Kentucky.

¹⁰⁰ Jeg gikk på skolen der nede, og jeg hadde ingen klær å ha på meg, og håret mitt hang ned i nakken. Og pappa . . . Mamma tok pappas gamle jakke, som han giftet seg i, og klipte den opp og lagde et par langbukser til meg, som jeg kunne bruke på skolen for første gang. Og jeg . . . Og hun kledde på meg et par hvite strømper og et par tennissko. Og de sa: “Du ser ut som en ‘forblåst’ Kentuckygutt.” Og—og alt . . . og det . . . og det fortsatte alle—alle skoledagene mine.

¹⁰¹ Og et par gutter, fordi jeg gikk nedover veien med en liten jente og bar bøkene hennes . . . De ville ikke at jeg skulle gjøre det, og de møtte meg der nede og slo meg til jeg rett og slett var bevisstløs. Jeg sa til dem at hvis de bare lot meg gå, så lovet jeg at jeg ville gå rett hjem. Og så tok . . . slapp de meg løs, sparket meg fire eller fem ganger, slo meg ned og skrapte opp hele ansiktet mitt. Og jeg dro hjem, slik som dette, opp gjennom salvieggress-enga.

¹⁰² Jeg hadde en liten .22 Winchester-rifle liggende over døren. Strekte meg opp og fikk tak i riflen, full av kuler, gikk rett ned gjennom gresshopperkrattet, og gjemte meg ved siden av veien til disse fem-seks guttene kom dit. Ventet bare til de kom, og da de

kom dit, pratet de og sa: “Fra nå av vil den Kentuckyguttene innse hvor han kommer fra”, fortsatte videre på den måten.

¹⁰³ Jeg trådte fram med hammeren trukket tilbake på riflen. Jeg sa: “Nå, hvem av dere vil dø først, så du ikke trenger å se på de andre?” De begynte å skrike; jeg sa: “Ikke skrik, for dere kommer til å dø en etter en.” Og jeg mente det! Og akkurat da begynte de å skrike. Og jeg trakk tilbake og klikk! Geværet klikket. Jeg satte inn en ny patron. Klikk, det klikket; en ny patron, klikk, det klikket. Og jeg kjøpte ut seksten patroner på bakken. Alle sammen klikket. Og guttene løp og skrek og stupte over åsen og alt.

¹⁰⁴ Og etter at de var forsvunnet, sto jeg der. Da jeg ble så sint, så gråt jeg—jeg—jeg ikke, jeg lo som en idiot og tårene strømmet ut av øynene mine. Nå det er temperament. Hvis det ikke hadde vært for Gud, hadde jeg vært en morder.

¹⁰⁵ Og jeg plukket opp patronene og la dem tilbake i riflen, og: “Pang, pang”; de skjøt så bra som bare det. Snakk om nåde!

406. Hvor er de dårlige jomfruene under Tusenårsriket?

¹⁰⁶ I Tusenårsriket er de i graven. “Resten av de døde levde ikke på tusen år.”

407. Vil det bli, eller er det nå et sted der Bruden kan samles og bo, som da Moses ledet Israels barn?

¹⁰⁷ Jeg skal svare på det spørsmålet for deg; det ble nettopp åpenbart for meg. Jeg skal fortelle deg sannheten. Ja, sir! Det er et sted der hele Bruden kan samles. Vil du vite hvor det er? I Kristus. Riktig. Bare samles der inne; vi er alle sammen.

408. Hvorfor lager vi så stort nummer ut av kvinners klær (Åh, åh, jeg får høre det på denne, ikke sant?)—stort nummer ut av kvinners påkledning og klipping av hår, og gjør . . . ingenting blir sagt om mannens hår eller måten han kler seg på?

¹⁰⁸ Vel, søster, jeg skal være enig med deg i en ting. For det første sier Bibelen at en mann ikke skal ha langt hår. Og hvis han hadde langt hår, ville jeg fortalt ham det, akkurat slik jeg forteller deg. Han tar feil. Men de fleste menn, mange av dem er som meg, har ikke noe i det hele tatt. Men de fleste menn klipper håret, ser ut som menn. Og nå, hvis de ikke gjorde det, ville de bli bedt om å ikke gjøre det, å la håret vokse ut som en kvinnes hår. Du får alt dette i ekteskap og skilsmisse løfter og slikt, når vi forkynner om det. Stort nummer ut av mannens . . . eller kvinnens påkledning . . .

¹⁰⁹ Nå, en mann, for det første, en manns kropp er ikke en fristelse som en kvinne. Nå, mannen, han har store, hårete ben, kalvbeint, hengemage og alt, han ser forferdelig ut; og det er ingenting ved ham som er fristende. Og det “ekleste” jeg ser, er når disse mennene kommer nedover veien, ung eller gammel,

med et par av disse bikiniene på seg, hva enn det er, vet dere, gående nedover veien. Jeg synes det er det skitneste jeg noensinne har sett. Det er riktig. Jeg tror han—han ikke vet hvilken side av rasen han tilhører (skjønner? Det stemmer!), en mann som gjør noe sånt.

¹¹⁰ Og vet du hva? Jeg hørte nettopp for noen måneder siden at den amerikanske hæren kommer til å kle seg på den måten. Jepp! Neste år, eller året etter det, vil alle i hæren bruke shorts. Hvor stor gjeng med pyser kan vi bli?

¹¹¹ Gud skapte en mann til å se ut som en mann, og oppføre seg som en mann og kle seg som en mann. Han skapte en kvinne til å gjøre det samme, kle seg som en kvinne, oppføre seg som en kvinne og være som en kvinne. Om i morges, om . . . Spørsmålet om mannen ble tatt opp . . . [Side en av lydbåndet slutter ufullstendig og andre side begynner ufullstendig—Red.] . . . Hvis han vil . . .

¹¹² Hvis en kvinne har veldig tynt hår, og hun ønsker å bruke en av de "hårvalkene" eller hva man kaller det, så tror jeg det er . . . Min kone bruker det. Det er en . . . Hun sier at håret hennes er tynt, og hun har en slags ting, omtrent så stor i omkrets, ser ut som en kjempestor, gedigen kjeks. Og hun tuller håret sitt rundt den og fester hårnålene inn i den. Og nå, det . . . Slik jeg ser det, så spiller ikke det—det noen rolle så lenge håret ditt er langt.

¹¹³ En forkynner sa at kona hans ble—ble fordømt, fordi hun hadde en—en fargetone i håret. Og jeg fant ut fra et spørsmål, at det betyr en farge eller et fargemiddel i håret hennes. Jeg kan ikke si at det er galt; jeg har ingenting om det. Hvis hun har langt hår, er det alt jeg kan si om det.

¹¹⁴ Og nå, en mann . . . Denne personen fortalte i morges om det å ta av seg håret og ta det på igjen. Nå, denne typen kom hit også, om en hårfrisyre. Skjønner?

¹¹⁵ Nå, hvis—hvis en mann ikke har hår, og hans kone . . . Jeg har hørt kvinner si: "Vel, hvis jeg bare kunne få John . . . Jeg tror han ville sett bedre ut hvis han—hvis han hadde på seg en tupé. Hva synes du om det, broder Branham? Er det galt for ham å gjøre det?" Nei, sir! Nei, absolutt ikke, det er ikke galt, ikke i det hele tatt. Hvis han ønsker å bruke det, er det greit, er ikke annerledes enn å bruke kunstige tenner eller hva som helst som følger med.

¹¹⁶ Forresten har jeg tre kunstige tenner selv. Jeg skulle ønske at jeg ikke hadde dem. De er på en ståltråd; den gjør stemmen min svakere og kutter meg i tungen og alt annet, men jeg må ha dem for å spise. Og hvis jeg . . . Når jeg er i utlandet på disse utendørsmøtene, bruker jeg en tupé; ikke på grunn av utseendet, for dere vet at jeg ville stått her om jeg ikke hadde hatt ett hårstrå på toppen av hodet eller hva det var. Ville ikke spillt

noen rolle for meg; jeg er her for å representere Jesus Kristus. Men når jeg står der ute, omtrent den første kvelden i en av dem tropiske stormene, neste kveld er halsen min så sår at jeg ikke kan dra ut dit.

¹¹⁷ Så da, hvis—hvis det var noe jeg ønsket å gjøre, og følte for å gjøre det, ville jeg gjort det. Ja, sir! Det er ingenting som sier at du ikke kan gjøre det. Ikke noe, søster, sier at du ikke kan bruke en hårvalk, eller hårtupé, eller noe annet i din . . . Det er helt greit, men la håret være langt. Og mann, klipp ditt av. Det du har, hold det klipt. Skjønner? Så, det besvarer spørsmålet.

¹¹⁸ Og kvinne, kle deg som en kvinne. Og mann, kle deg som en mann; ikke prøv å være en pyse og kle deg i dameklær. Og kvinner, ikke prøv å være maskuline og kle dere i mannsklær, for Gud vil ikke at du skal gjøre det; Bibelen fordømmer det.

¹¹⁹ Men nå, vedrørende å bruke en tupé eller bruke et hår . . . Vel, hva er en av de “hårvalkene”? Sa jeg feil for en stund siden eller er det en “mus”? Det—det er noe—det er noe som en—en kvinne putter i håret for å få det til å se mer . . . Hva enn det er (ser du?), det er ikke noe galt i det. Bare fortsett, det er helt i orden.

409. Broder Branham, en søster reiste rundt åtte hundre miles til tabernaklet, og hun sa hun trodde du er Jesus Kristus inkarnert. Vær så snill og snakk om dette. Hun var veldig (i-v-r-i- . . .) ivrig etter å prøve å fortelle andre hva hun mener. (I-v-r-i- . . .) Ivrig. Ja vel.

¹²⁰ Nå, selvfølgelig tok søsteren feil. Jeg er ikke Jesus Kristus; jeg er Hans tjener. Vi har gått gjennom det så mange ganger. Men . . .

Åh, jeg begynner å nærme meg nå; bare be for meg, bare litt lenger.

410. Broder Branham . . . (Vil dere bare høre resten av dem så—så raskt vi kan?) Broder Branham, en gang sviktet jeg Gud ga meg en . . . følte jeg Gud ga meg et løfte slik som Sarah. Det var et spørsmål, men løftet kom etterpå. Var løftet fra Gud? Jeg visste at Sarahs var det, men jeg føler at tiden er så kort. Vi elsker din tjeneste og Ham Som kalte deg (Det er nydelig, er det ikke?)—elsker din tjeneste og Ham Som kalte deg til den, og derfor elsker vi deg. Åh, de signerte med navnet sitt. Takk, søster og broder. Et spørsmål, ja, ja. Ja vel.

¹²¹ Nå, Gud . . . Tenk at Han ga deg løftet, og det skjedde som Sarah. Ja visst, det er den samme Gud; Han svarer på samme måte. Tro ikke noe annet enn at det var fra Gud.

Broder Branham, jeg vil gjerne stille deg noen spørsmål angående Bibelen. Vennligst forklar Markus . . .

Jeg har besvart det; jeg har besvart det, Markus 16. Vi besvarte det forleden dag, husker jeg. La oss se.

411. Kjære broder Branham, vær så snill og forklar Matteus kapittel 22, vers, da . . . (Vi besvarte det. Ser dere? Husker dere her om dagen? Jeg skal vise dere det. Jeg var . . . Se det rett her, 22.) **Hvordan kom denne gjesten inn til Bryllupsmåltidet, som hadde på seg en kledning, men ikke hadde på seg bryllupsklærne?**

¹²² Husker dere, jeg sa . . . Jeg kom med en liten spøk; jeg sa: “Denominasjonsbror som kom gjennom . . . som kom gjennom vinduet og ikke gjennom Døren.” Døren er Ordet.

Du sa at Kain var av slangens sæd. Hvorfor sa Eva: “Jeg har fått en mann fra Herren”?

Det var det jeg prøvde å finne i morges. Jeg fikk skrevet ned Skriftstedene her for det. Jeg går kanskje litt tilbake; jeg håper det. Finner noen her . . .

Broder Branham, mannen min, som ble oppdratt som en katolikk, vil be på sin måte i vår tilbedelse.

Jeg besvarte den. Husker dere?

Åh, disse kommer fram her nå. Jeg har besvart den.

Broder Branham, endelig . . . å interessere søsteren min fra en de- . . . Jeg besvarte den. En dame hadde en katolsk søster.

Broder Branham, i Andre Timoteus 4, hva er gaven som ble gitt gjennom . . . ?

Jeg besvarte den. Hvor mange husker dem? Jeg har fått blandet noen av dem her. Skjønner?

Er det tillatt for å oss å bruke noe slags . . . ?

¹²³ Det er prevensjon. Jeg—Jeg . . . La meg snakke med dere på—på privaten om det (ser dere?), som jeg sa i morges.

For det første, blir de fem dårlige jomfruene frelst i løpet av . . . ?

Jeg besvarte den. Jeg går tilbake her. Bare et øyeblikk, bare vær tålmodige med meg.

Etter å ha kjent veien, i det minste veien til omvendelse og helliggjørelse (Jeg besvarte den, husker dere?), **for så å falle bort fra det . . .**

Jeg besvarte den også. Jeg har gått tilbake litt. Jeg må bare ta dem etter som . . .

Broder Branham, hva betyr Matteus 24,28: “For der åtselet er, der vil ørnene samles”?

Husker dere at jeg forklarte det? Skjønner? Jeg har besvart det. Kanskje jeg har vært gjennom alle. Pris Herren!

Det er nå tide—er det på tide at Bruden vil—vil være med deg i (Nå, jeg har besvart den.) **Bortrykkelsen?**

Kanskje jeg . . . Og jeg vet at jeg besvarte den, for den var merket av nederst; jeg husker det. Vel, priset være Herren! Vi kommer ned mot slutten her nå. La oss se.

412. Siden Apostlenes gjerninger 2,38 er den eneste måten å bli døpt på, hva med skaren . . . ? Jeg besvarte den.

¹²⁴ De visste det ikke i deres tid; det ble åpenbart nå nettopp. Når du vet hva du skal gjøre: “Den som vet hva som er rett og ikke gjør det, for ham er det synd.”

413. Broder Branham, er det galt å dyrke—å dyrke og jobbe med tobakk? Jeg tror ikke jeg besvarte den.

¹²⁵ Nå, jeg er imot tobakk. Jeg er imot bruken av tobakk; enhver gjenfødt kristen vil være det; det er alt, fordi det er galt. Vi vet at selv legevitenenskapen sier at det er det som forårsaker det meste av hals og—og lungekreft, er—er tobakk. De sier: “Røyk filtrerte sigaretter.”

¹²⁶ Nå, til dere menn og kvinner som røyker, det bare lurer deg, for du kan ikke . . . Vel, det eneste de gjør . . . Når du kjøper filtrerte sigaretter, må du kjøpe flere av dem, fordi det slipper bare en viss prosent av røyken igjennom. Fordi enhver som forteller deg . . .

¹²⁷ Jeg hørte den forelesningen på Verdensutstillingen i Washington i fjor (da jeg var der ute på Verdensutstillingen), og legene fra hele verden der forklarte det; sa at du ikke kan få røyk uten tjære, og du kan ikke . . . Og hvis du får røyk, får du tjære. Og sa: “Ikke la noen lure deg angående filtrerte sigaretter, for der du hadde røkt én av de andre, for å tilfredsstille behovet du har for sigaretter, vil du røyke to eller tre av de andre.” Det er bare et—et offentlig salgstriks, et reklametriks på radio og tv.

¹²⁸ Men å jobbe i tobakk eller dyrke tobakk. Nå, dere Kentucky-brødre som dyrker denne tobakken . . . La meg si én ting: Hvis det fordømmer deg å gjøre det, så ikke gjør det, for jeg ville ikke ha produsert noe som ville . . . som jeg visste ville bidra til noen andres død. Det er galt å gi en nabo en sterk drikk, da ville det være galt å lage en sterk drikk. Men la meg si noe annet nå. Nå, når det gjelder å dyrke det . . .

¹²⁹ Tobakk, vet dere, nikotin brukes også medisinsk. Og visste du at du dyrker mais som blir til whisky, hvete og bygg som blir til whisky? Ikke sant? Ja vel. Skjønner? Du vet ikke hva de skal bruke det til.

¹³⁰ Men nå, vi dyrker mais, som vi kan tro at når vi dyrker mais, at det kan bli til cornflakes, og mat til folket, maisbrød og så videre; men de lager også rusdrikker av det (ser du?), så du kan ikke vite hva du skal gjøre.

¹³¹ Og du dyrker . . . Du har en liljehage. Vet dere hva de gjør med liljen? De lager opium av den. Vet du hva de gjør med salat?

De gjør det samme. Opium er også i salat. Har du noen gang spist en haug med salat og opplevd hvor rolig du føler deg en liten stund? Det er opiumen i den. Visste du at det også er i løk? Ja visst. Så du—du skjønner, det kommer an på hva du gjør det for.

¹³² Men la meg si dette som en kristen broder til en kristen broder: Hvis du har et tobakkefelt, selg det til noen andre, prøv deg heller på maisen. Jeg tror det ville være bedre (ser du?), for uten tvil det de dyrker det . . .

Mannen min var gift med en alkoholiker og en ekteskapsbryter . . .

Jeg besvarte den. Kom fra . . . Jeg fortalte dere hvor det var fra. Det er langt herfra. Jeg besvarte det spørsmålet. Og nå, la oss se.

Kvinnen i Åpenbaringen 12 . . .

Jeg besvarte det. Ja, jeg har besvart denne haugen med spørsmål. La oss se. Det er besvart; jeg har svart på dem. Det er i Åpenbaringen 12, hva hun var. La oss se.

414. Broder Branham, vi har to barn som går i en menighet som er ledet av en kvinnelig predikant. Vi vet at hun har fart vill fra Ordet. Barna våre er under denne sterke innflytelsen. Hvordan skal vi gå fram for å fortelle dem at dette er feil?

¹³³ Jeg har fortalt dere det tidligere. Jeg svarte på det. Og håndter det varsomt. Hva ville du sagt om jeg . . . Jeg vet at den personen sitter her. Hva sier du hvis jeg tror jeg vet hvem kvinnen er og kan si deg det?

415. Vil Tusenårsriket være tusen år eller bare en tidsperiode?

¹³⁴ Selv det besvarte jeg i morges. Ser dere? Det er ett tusen år. Ja vel.

Broder Branham, problemet med hva . . .

Ja, jeg besvarte det. Hveten og ugresset, dere husker at vi tok det.

Jeg tror vi er kommet til slutten nå. Jeg kan ha lagt en del av disse bakerst. La oss se. Det samme.

Broder Branham, jeg er mor til seks fantastiske barn og mannen min vil at jeg skal jobbe en stund for å hjelpe til med økonomien. Burde jeg? Ønsker også å be til Gud om å gi meg tro til . . . å gi meg . . . Abraham og—og . . . lik tro . . . som Abraham og Daniel og hebreerbarna. Bør en kristen dyrke tobakk? Jeg har nettopp gått gjennom det. Og . . .

416. Broder Branham, er det galt for en kvinne å barbere beina?

¹³⁵ Ser jeg syner? Står det det? Jeg kan ikke . . . Jeg vet ikke. Jeg overlater det til dere.

**Er—er det feil å begrense familien sin i disse dager?
Betydde det å praktisere fullstendig kontroll av fødsler?**

¹³⁶ Jeg svarte på det, selvfølgelig, til . . . hver enkelt person. La oss se.

Hvis en kvinne som lever i synd, skiller seg og gifter seg på nytt og . . .

¹³⁷ Jeg svarte på det. Dere husker jeg sa: “La skilsmissexakene være til . . .”

417. Jeg har en venn som jeg er veldig glad i. Hun har fått noen lydbånd og brev som jeg tror har . . . ikke snakket med henne. Egentlig er jeg vel redd for å ødelegge henne og miste henne som vennskap. Hva burde jeg gjøre?

¹³⁸ Snakk til henne i kjærlighet. Jeg gjør ikke . . . Jeg tror jeg svarte på det, men jeg—jeg ville . . . Ikke—ikke prøv å presse noe på noen. Bare vær salt; da vil de lengte etter å være som deg.

Broder, søster, jeg tror jeg har svart på disse.

Broder Branham, vær så snill å forklar om de fem dårlige jomfruene.

Jeg—Jeg vet at jeg svarte på det. Det er skrevet, og det er rødt papir. Jeg tror vi er . . . Jeg svarte på det. Jeg tror jeg har svart på alle disse. Priset være Herren. La oss se. Unnskyld meg bare et øyeblikk.

418. Kjære Guds profet, Markus 16,18, Jeg . . . delen om å legge hendene på de syke . . . Jeg omgås disse som berører slanger. Hva med det?

¹³⁹ Vel, det er et godt spørsmål. Hvis du omgås disse som berører slanger, og de sier Mark 16 . . . Ja visst! Jeg tror at Bibelen mener nøyaktig det Den sier. Jeg tror at hvis vi prøver å friste Herren til noe, så er vi ille ute. Men jeg tror ikke at Gud mener at du skal gi meg en flaske med arsenikk og se om jeg kunne drikke den og bevise for dere at jeg har tro; ikke mer enn jeg tror det ville være riktig for deg å gi meg en slange, og la meg ta den opp, for å vise dere at jeg har tro nok til å beseire dens gift. Jeg tror ikke at det er slik.

¹⁴⁰ Jeg tror at hvis jeg var i vannet og døpte folk eller drev med Herrens arbeid, eller ute i jungelen, og slangen bet meg, så ville jeg gå rett videre i Herrens Navn. Ser du? Jeg tror at det var det det betydde.

¹⁴¹ Nå, hvis du må ta . . . Se hva du gjør med det, kjære deg, hvem du enn er—hvem du er . . . Husk dette. Ser du? Se hva Bibelen gjorde med det. Ikke mer enn jeg tror hvis du prøver å si: “Glory, glory, glory . . .” Ikke frist Gud til å tale i tunger, bare la Ånden tale gjennom deg. Ser du?

142 Nå, jeg tror ikke på å friste Gud eller presse fram noe. Akkurat som jeg sa for en stund siden, da Ånden . . . Vi venter på Ånden; Den gjør det.

143 Se nå, Paulus plukket opp pinner på øya Kreta, tror jeg det var. Og han var i lenker og en slange, kanskje en mamba . . . Det er et dødelig bitt; han burde ha falt raskt om, død. Jeg vet ikke om noen annen slange som vil drepe deg så raskt, bortsett fra en mamba.

144 Og så tok han opp denne mambaen, sier vi. Det er et dødelig bitt; du har bare omtrent, bare noen få åndedrag igjen. Når mambaen angriper deg, eller kobra, har du en fifty-fifty sjanse, med serumet, til å overleve, med den svarte kobraen. Med den gule kobraen har du omtrent åtti prosent kjangs til å dø og omtrent tjue prosent kjangs til å overleve; en mamba, har du ingen prosent. Du er bare død, det er alt, for du har ikke mer enn et par åndedrag igjen. Det lammer nervesystemet, blodsystemet og alt annet, og du er borte. Ser du?

145 Men da—da denne mambaen bet Paulus i hånden, sa de: “Vel, den mannen er en . . . Han er en ond mann, kanskje en morder. Selv om han ble reddet fra havet, likevel . . . kunne han ikke unnslippe døden. Gudene kommer til å hevne seg på ham for hans—siden han er en morder.”

146 Paulus så, og denne slangen hang på hånden hans, han bare ristet den av seg, ikke opphisset i det hele tatt: “Åh, Herre, hjelp meg til å gjøre det.” Nei! Han så på den, ristet den av på bålet, fortsatte å plukke pinner som om ingenting hadde skjedd.

De sa: “Han vil dø om bare et øyeblikk, for når den slangen biter deg, er du ferdig.” Etter som tiden gikk, hovnet ikke Paulus opp eller døde, hadde ingen virkning. De sa . . . De ombestemte seg, sa: “Han er en gud som er kommet ned i form av en mann.” Skjønner?

147 Han sa ikke: “Gi meg den slangen”, men slangen bet ham. Han fristet ikke Gud, men hadde tro på Gud til å overvinne slangebittet. Ser dere hva jeg mener?

148 Så hvem enn du er som omgås de som berører slanger, jeg . . . Nå, hvis de ønsker å berøre slanger, så er det—det opp til dem. Ser du? Jeg ser det bare ikke på den måten.

149 Nå sier du: “Vel, disse menneskene har tro.” Jeg sier ikke at de ikke har tro, brenner seg med en acetylenbrenner og sånne ting, men (skjønner du?) fremdeles beviser ikke det Gud.

150 Jeg har sett indianere ta en—en ildlinje, tre fot bred og omtrent førti meter lang, når den blir viftet med blader til den blir hvit av varme (ikke spesielle menn, bønder), tar av seg skoene, tar små (prestene velsigner dem med geiteblod), og tar små små kroker med fiskekroker, og stikker inn i huden over munnen deres, til de blir et forferdelig syn av—av vann, fylt opp som små

juletrekuler som det, pynt, fylt opp, og store fiskekroker som stikker inn i kjøttet deres (du kan forestille deg hvordan det er å ta inn og ut), og står slik, og går rett ut over den varme ilden (og den er helt—helt hvit av varme, forbi rødt, hvit av varme)—går rett ned gjennom den ilden og snur seg rundt og går tilbake, ikke engang svidd på føttene. Og de tror ikke engang på vår Gud. De tilber, tilber demoner. Skjønner? Så det betyr ikke noe. Bare hold deg unna . . . Bare vær en sann, elskverdig, ydmyk kristen, lev livet, og så vil Gud ta hånd om resten av det.

419. Broder Branham, hva vil predikantene forkynde om—vil de forkynde om, som ikke går med i Bruden? Budskapet deres nå, Den Hellige Ånd, vanndåp og frelse, hva vil de forkynde om hvis de ikke går med i Bruden?

¹⁵¹ Vel, de vil . . . Vet dere hva som sannsynligvis vil skje? Jeg sier dette, nå. Jeg kan ikke bevise dette, men jeg . . . De vil rett og slett fortsette å forkynde akkurat som de gjør nå, og folk fortsetter å tro at de blir frelst; og Bruden vil være borte.

420. Er det riktig, ifølge Ordet, å bruke prevensjon?

¹⁵² Jeg sa at jeg ville besvare det privat. Du som har disse spørsmålene, kom til meg privat.

Kjære broder Branham, vi har en lærer som du vet at Skriften sier . . .

Ja, jeg svarte på det. Bare et øyeblikk nå.

Broder Branham, en gang skrev vi navnet vårt inn i boken til en viss . . .

Ja, jeg svarte på det. Det var om at de hadde tatt det bort nå, gjorde de feil?

421. Hva . . . Vil du anbefale prevensjon?

¹⁵³ Nei, jeg kan ikke anbefale det. Nei, sir. Skjønner?

422. Det . . . Er den syvende engelen i Åpenbaringen 10, den samme personen som Elias i Malaki 4?

Svarte jeg på det? Det høres ikke ut som jeg svarte på det.

¹⁵⁴ Ja, det er den samme personen. Åpenbaringen 10 er den syvende engelens Budskap, som . . . syvende engelbudbæreren i den Syvende Menighetstid, som er Malaki 4.

Er prevensjon . . .

¹⁵⁵ Jeg har mye om det. Jeg bare la disse bakerst, og jeg—jeg ville ikke svare; jeg vil heller møte deg privat.

423. Hvor finner vi at Noah forkynte i hundre og tjue år og bygde arken på hundre og tjue år?

Svarte jeg på det?

¹⁵⁶ En generasjon, eller en tilmålt tid, en manns tilmålte tid på jorden var hundre og tjue år, tidsrommet det tok Noah å bygge

arken, som ble ansett som en generasjon på den tiden. Hundre og tjue år var en manns tilmålte tid. Og han forkynte ifølge . . . 1. Mosebok 6,3, han forkynte for den generasjonen, som var ett hundre og tjue år; Noah gjorde det. Ja vel. La oss se nå.

424. I Malaki 4 skal denne Elias føre fedrenes hjerter til barna, og deretter barnas hjerter til fedrene. Er dette den samme personen?

¹⁵⁷ Ja, den samme personen. Ja vel. Åh, vent et øyeblikk. Nei! Tilgi meg, jeg beklager. Bare . . . Ser dere at Den Hellige Ånd fanget det opp for meg da? Nei! Jeg trodde det stod . . . Skjønner?

¹⁵⁸ Hva det var i Malaki 3 der: “Jeg sender Min budbærer foran Mitt ansikt”, som var Elias. I Malaki 4 går den tilbake og sier: “Se, Jeg sender Elias.” Malaki 3, Han skulle ta en budbærer som ble sendt foran Herren Jesus, som var Johannes. Hvor mange forstår det? Malaki 4, når denne Elias kommer, umiddelbart etter hans Budskap og slikt, og etterpå er Herrens Komme og jordens fornyelse.

¹⁵⁹ Og dere ser, for å forsikre dere om at det ikke er . . . Hvordan Den Hellige Ånd skrev det ved sin profet, Han sa: “Han vil først vende fedrenes hjerter til barna.” Skjønner? Det var Johannes’ første komme. Han vendte fedrenes, de gamle patriarkfedrenes hjerter til barnas Budskap, som var den nye generasjonen da, Jesus, i den generasjonen. Så *og*, bindeord, det binder sammen “hjertene til barna tilbake til fedrene”, som betyr at Budskapet for tiden vil vende barnas hjerter i menighetstiden tilbake til den opprinnelige pinsetroen fra begynnelsen.

¹⁶⁰ Så det vil være to forskjellige . . . Den ene budbæreren, men det skiller der mellom det—det første kommet og det andre, til Johannes . . . eller budbæreren, Elias.

Min mann og min yngste sønn tror ikke . . .

Ja, jeg svarte på det. Jeg vet jeg gjorde det, fordi jeg vet at personen hadde skrevet navnene deres under der. Jeg husker at jeg snakket med dem etterpå om det.

425. Hvordan kan vi finne Herrens vilje? Vårt—vårt hjem til . . . Bør vi flytte hjemmet vårt til Jeffersonville, Indiana? Kan en person være kristen og mislike fargede folk? Vil ikke Gud at de skal behandles som oss, fordi de er mørke i fargen? Ville du . . .? Hva anbefaler du i dette? Tror du på integrering eller segregering?

¹⁶¹ Jeg tror på integrering. Jeg tror at en mann . . . Uansett hvilken farge han har eller hvem han er, er han en mann akkurat som jeg er. Det er helt riktig. Og jeg tror at hvis de bare hadde latt de fargede menneskene være i fred, og kommunistene ikke hadde dratt ut der og inspirert dem . . .

¹⁶² Nå, de ville . . . Nå, de ekte, fargede menneskene, det er en gruppe med gjenfødte, gudfryktige troende blant disse

menneskene. Ja, visst. Bare fordi huden min er hvit og deres er mørk, det betyr ikke det minste for meg. Han er min broder hvis han er i Kristus.

163 Det er derfor jeg er uenig i afrikaans-budskapet; de trodde ikke engang at de menneskene hadde en sjel. Det var derfor jeg ble mislikt der. Jeg sa: “Den mannen er en mann på lik linje med meg. Han har rett til de samme privilegiene som jeg har. Huden hans betyr ingen forskjell for meg, eller noen andre mennesker som er født på ny av Guds Ånd.”

164 Men jeg sa: “Hvis de lot de fargede menneskene være i fred, ville de aldri ha blitt inspirert til dette.” Og jeg vil si det fra denne talerstolen . . . Vi har mange fargede mennesker som kommer hit. (Jeg tror ikke det er noen her i kveld.) Men vi har mange fargede mennesker som kommer hit til denne kirken. Broder, de er like velkomne som noen andre er. De er min broder og søster.

165 Og noen av de fineste menneskene jeg noensinne har møtt i livet mitt, er blant de fargede mennesker. Så er det noen av dem som er frafalne, akkurat som de hvite menneskene, eller de gule menneskene, eller de brune menneskene. Ja, visst.

166 Nå tror jeg ikke på å blande ekteskap. Jeg tror ikke at en hvit mann bør gifte seg med en farget jente, eller en farget jente gifte seg med en hvit mann, eller en gul gifte seg med en farget, eller en hvit, eller en . . . Jeg tror de brune, svarte, hvite og ulike menneskeraser er som en Guds blomsterhage, og jeg tror ikke de skal krysses. Jeg tror det er slik Gud skapte dem, og jeg tror det er slik de skal forbli.

167 Hva . . . Det forbauser meg når jeg ser en pen, farget jente, intelligent, vakkert barn, like pen som enhver kvinne du ville se . . . Hvorfor ønsker hun å gifte seg med en hvit mann og få mulattbarn? Hvorfor ville en intelligent, farget jente ønske noe slikt? Er fordi at noe . . . kommunistene . . . Og hvorfor ville en—en fin . . . en—en—en farget mann ønske å gifte seg med en hvit kvinne og få mulattbarn?

168 Jeg tror ikke jeg . . . Jeg tror du skal være akkurat det vi er. Vi—vi er Kristi tjenere. Og Gud skapte meg . . . Hvis Han skapte meg, fargen min svart, ville jeg være glad for å være en svart mann for Gud. Hvis Han skapte meg gul, ville jeg være en lykkelig, gul mann for Kristus. Hvis Han skapte meg hvit, ville jeg . . . ? . . . lykkelig hvit mann for Kristus. Hvis Han skapte meg brun, eller rød, en indianer, uansett hva det er, ville jeg ha min samme farge. Det ville være meg. Jeg vil være slik Skaperen min skapte meg.

169 Der nede den dagen i Shreveport da opprøret startet, og disse . . . og der var alle de unge, fargede blitt inspirert der ute, kommunistisk . . .

170 Jeg har fortalt dere her på denne talerstolen, Martin Luther King er den største skyldneren fargede mennesker noensinne har hatt. Riktig. Den mannen vil lede tusenvis av dem til et blodbad (det er riktig), inspirert av kommunismen.

171 La meg bevise poenget mitt. Jeg sa det for omtrent to år siden. Se hva som skjer akkurat nå. De sa at de kjempet for integrering, og da loven ga dem integrering . . . Og til dere som ikke tror på integrering, skam dere. Nasjonen vår tillater integrering, og vi bør gjøre det den store sjefen sier. Det er helt riktig.

Og nå, sier du . . . Ikke få komme til steder, og så videre, eller handle, eller sitte bakerst i bussen og så videre, nei, sir! Loven sier at de er akkurat de samme som vi er, altså er vi de samme som de er; så la oss handle på den måten. La oss være slik. Og det er akkurat det alle virkelig sanne, gjenfødte mennesker tror på. Og nå, jeg tror det er i deres hjerte.

172 Jeg har aldri hatt en slik medfølelse for noen mennesker, som jeg har hatt for de fattige i Afrika, måten de ble behandlet på. Og jeg tror ikke på de tingene. Jeg er en sørlending; jeg ble født over elven der, men jeg er som Abraham Lincoln; jeg kom hit fordi jeg tror at menneskene ble født like. Det er riktig. Og jeg tror ikke på å skille mennesker og slike ting, når de menneskene . . . døpt med Den Hellige Ånd og så videre.

173 Men, hør her, det er ikke de ekte, gjenfødte kristne fargede menneskene som forårsaker alle disse vanskelighetene. Du vil fordømme dem for det, hva med noen av våre frafalne, hvite ungdommer? Ser dere? Nå, den ene er ikke bedre enn den andre. De hvite ungdommene våre skaper dobbelt så mye problemer som de gjør. Det er helt riktig. Hvor er det? I våre høyskoler og slikt. Noen av våre høyst utdannede mennesker forårsaker disse tingene. Ser dere?

174 Vel, hva er det? For å vise deg at det er kommunisme og ikke de fargede menneskene, det er slik kommunismen alltid har kommet inn for å ta over. De gjør det i alle nasjoner. Det er slik de gjør det, får dere til å slåss mot hverandre, revolusjon, så tar de over uten et skudd. De vil ikke sprengte dette landet i luften; de vil ha det. De kan infiltrere seg inn i det. Og nå så de en anledning til å gjøre det, og vet hva den gamle revolusjonen var, og trodde de kunne starte en ny revolusjon.

175 For å gjøre poenget mitt klart, etter at de fikk integrering (de har det nå, juridisk, lovlig), skaper de mer problemer nå enn de gjorde i utgangspunktet. Ser dere? Det viser at det er kommunismen og ikke de dyrebare sjelene som er født av Guds Ånd.

426. Skal vi fortsatt være i brann og forkynne Evangeliet, eller er tiden over?

¹⁷⁶ Nei, fortsett å forkynne med all din kraft. Broder, hold deg til det; jeg står rett bak deg.

427. Broder Branham, når du profeterer om: å ikke spise egg, ikke bo i dalen, var den profetien bare for deg eller for menigheten? Ja vel.

¹⁷⁷ For mange år siden, for rundt tretti år siden, kom jeg med en profeti om at det ville skje i de siste dager at det ville komme sykdommer blant dyr, blant storfe og egg, til og med i egg. Og det skjedde, at det kom egg som ikke var egnet til å spise. Det ville også skje at folk som bor i daler . . . Husk nå, jeg profeterte det for hele tretti år siden, at det ville skje, at folk som bor i daler, så jeg ba de kristne om å flytte fra dalene, og at de ikke skulle spise . . . Ulike kjøtt og slike ting ville være giftig. Det ville være farlig (jeg tror det slik jeg fikk det) for folk å bo i daler.

¹⁷⁸ Nå, det var før de hadde radioaktivt nedfall eller visste noe om radioaktivt nedfall. Men det var Den Hellige Ånd som advarte meg. Og akkurat nå, til og med storfeet vårt (du ser at noe er tatt bort fra markedet) blir sprayet med DDT, har forårsaket noe i kuene.

¹⁷⁹ Legg merke til igjen, all denne kryssingen og slikt som de gjør, svekker menneskeheten fullstendig. "Tretti prosent", tjue eller tretti prosent, sa *Reader's Digest*, "av pasientene på sykehuset blir innlagt der på grunn av legene." De gir deg en medisin for å ta dette bort fra deg, og det forårsaker noe annet her borte.

¹⁸⁰ Og la du merke til eggene? I fjor ble hundrevis av tilfeller i Louisville og Jeffersonville syke og ble innlagt på sykehus på grunn av oppkast etter å ha spist egg, som kyllingene i dalen her . . . Eggene fra dalen tok opp radioaktivt nedfall. Og forgiftet gresset, og så videre, alt er forurenset.

¹⁸¹ Men her får du svaret, min broder. Jeg tror av hele mitt hjerte at det står skrevet i Skriften at—at ingen mat bør inntas uten takksigelse, for den blir helliget ved Guds Ord og bønn. Ser dere? Hvis du spiser den, si: "Herre Jesus, Du ordnet maten til meg. Nå, med tro helliger jeg denne maten for å gi styrke til kroppene våre." Så spis det, for i alt vi gjør er ved tro.

Kjære broder Branham, er det grunnlag for skilsmisse fra en full mann?

¹⁸² Jeg—jeg liker ikke å snakke om den skilsmissen. For—for . . . Det, jeg—jeg—jeg skal snakke om det litt senere.

428. Broder Branham, broder (Bare et øyeblikk. Dette gjelder en av forkynnerne her. La meg lese det først. [Broder Branham tar en pause og leser spørsmålet for seg selv—Red.] Hmh! Bare et øyeblikk. Vel, jeg sier dere. Jeg kommer til å lese det likevel.)—**broder Branham, broder Neville fortalte meg gjennom profeti at SÅ SIER HERREN at jeg ville motta**

Den Hellige Ånd. Fortalte meg med denne forsikringen at jeg ville motta Den Hellige Ånd, jeg har ennå ikke mottatt Den Hellige Ånd. Skal jeg fortsette . . . ?

183 Ja, så absolutt! Gjør det. Fortsett å tro.

Legg merke til, jeg ringte . . . stod hos Brother Wood i går da en telefonsamtale kom inn fra en mann som var i rullestol, som kom hit med en byrde for en broder eller noen som var—som var en alkoholiker og har vært med i Anonyme Alkoholikere og fått injeksjoner på sykehuset, og så videre; og broder Neville, talte i tunger eller på en eller annen måte, kom med en—en profeti over denne personen, og kom med en profeti at noe ville skje med den mannen til det gode i løpet av de neste dagene, eller noe sånt. Og mannen ringte meg opp og sa at denne mannen i sekstiåtte dager nå, har vært utskrevet fra sykehuset, har ikke drukket en eneste drink, eller tatt en eneste medisin for å hindre drikkingen, eller noe. Og det som broder Neville sa i profetien, skjedde. Pris Herren! Vi tror at vår broder er en Guds mann.

Kjære broder Branham, er de . . . ?

184 Vent nå, la meg stoppe der bare et øyeblikk. Nå, det er det jeg prøver å fortelle folket. Broder Neville tror det samme Budskapet som jeg tror. Broder Capps, broder Beeler, broder Ruddell, alle disse brødrene rundt her tror det samme Budskapet som jeg tror; de forkynner Det, akkurat som jeg gjør.

185 Og hvis du vil, virkelig vil, og du har tenkt å flytte, og du skal pensjonere deg eller noe annet, og du ønsker å komme for Ordet, så kom hit. Kom til tabernaklet, det er her du hører Det.

186 Dette er gudfryktige menn. De er menn som har den samme Hellige Ånd som jeg har og—og du har, underviser fra den samme Bibelen og det samme Budskapet.

Kjære broder Branham, er de som taler i tunger resten . . . ?

Ja, jeg svarte på det. Hm, hmh, jeg svarte på det, om å tale i tunger.

Broder Branham, din preken om dåpen i Den Hellige Ånd, er dåp i Jesu Navn . . . ?

Ja, jeg besvarte den. La oss se.

429. Broder Branham, Bibelen forteller oss at en—en kone skal adlyde mannen sin. Jeg er en kristen, og mannen min er en synder. Han forfølger meg på alle måter han kan, og for at jeg ikke skal gå i kirken og lese Bibelen min, og—og fornekte Ordet. Hva burde jeg gjøre?

187 Hva burde du gjøre? Nå, hør, du skal adlyde mannen din; det er Ordet. Nå, hvis han forteller deg og nekter deg å lese Bibelen, gå til kirken, eller noe sånt, så trenger du ikke å adlyde det, fordi: "Den som vil—ikke vil forlate sin far, mor, mann, kone eller hva enn det er og følge Meg, er Meg ikke verdt." Er det riktig?

¹⁸⁸ Nei, ikke gjør det . . . Mennene skal . . . du skal ikke . . . En mann skal ikke bruke myndigheten over en kvinne bare fordi han er hennes sjef. Gud er hennes sjef over deg, broder. Ser du? Og hvis kona di gjør noe galt, så ikke . . . så har du rett til å fortelle henne det, og hun skal høre på deg. Men du har ingen rett til å slå henne, eller kommandere henne rundt, eller—eller gjøre de tingene. Nei! Hun . . .

¹⁸⁹ Gud dannet en medhjelp til mannen, ikke en dørmatte. Husk, hun er . . . Hun var kjæresten din; hun skulle alltid være det.

430. Når og hvor vil Guds folk samles for det siste Ordet?

¹⁹⁰ I Kristus. Jepp! I den siste tid, vil de samles i Kristus. Ikke glem det nå. Vi har et samlingssted; vi har det helt riktig.

431. Vi blir kalt . . . (Nå, her er det spørsmålet forleden dag.) Vi blir kalt urene fugler, fordi vi går til Junior Jacksons menighet. Noen ganger fordi vi er sammen med de—de . . . Han retter seg ikke etter de nye menighetsreglene her i menigheten. Er vi ute av Guds fullkomne vilje hvis vi går der til tider?

¹⁹¹ Nei, sir! Jeg tror Junior Jackson er en Guds mann. Jeg har allerede forklart det. Jeg tror . . .

¹⁹² Nå er vi ikke enige om menighetens regler. Nå, jeg tror at Juniors—Junior . . . Ja, han . . . Hvor mange kjenner Junior Jackson? Ja, vi vet at den mannen er en gudfryktig mann. Han tror på dette Budskapet akkurat som meg, og han tror på disse tingene. Ærlig talt, Junior og jeg er bestevenner, akkurat som resten av disse mennene her, J. T., og—og broder Ruddell og broder Jackson og broder Beeler og alle disse brødrene her; alle oss, vi står sammen. Nå gjør vi ikke . . . ser vi kanskje ikke alt helt likt (ser dere?), men vi tror på dette samme Budskapet (ser dere?), og vi holder sammen. Der er broder Humes der borte også, en misjonær, og åh, så mange forskjellige, jeg . . . Noen ganger klarer jeg ikke å nevne dem alle, men du—du vet at jeg mener deg uansett, broder. Ja visst.

Du vil gjerne vekk fra sykepleie . . .

¹⁹³ Jeg ble spurt om det. Husker dere? Det var en kjær, god søster som ønsket å vite mer om sykepleie.

Da jeg var liten, var jeg . . . fortalte jeg alle at jeg ønsket å bli en predikant. (Jeg svarte på den. Jeg tok den også.) Så hva skal han gjøre med det i dag?

¹⁹⁴ Vel, dette er et brev fra en—en forkynner, arbeider for Kristus, som ikke . . . Det er bare et personlig brev til meg. Det er fra broder Pat Tyler, en av våre brødre her i menigheten.

Det var alle sammen. Takk Herren. Jeg er takknemlig til dere. Jeg får bare . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.]

. . . er en,
 Vår trøst og vår omsorg.

¹⁹⁵ Lurer på om søster Wilson fortsatt er i bygningen? Jeg så henne her. Vet du hva jeg gjorde for en stund siden, søster Wilson? Jeg så på bildene av da vi la hjørnesteinen. Jeg så på bildet og så Hope og jeg før vi var gift. Jeg visste ikke engang at . . . Jeg husker at jeg så et bilde av meg etter en av kampene mine, da jeg vant et mesterskap. Så på et bilde av meg her en kveld, av da jeg var viltvokter her i staten Indiana. Og jeg tenker på menigheten. Dere vet, jeg antar at det ikke er mer enn én person som sitter her i kveld, igjen av den gruppen. Hvor mange har vært her siden den gangen vi la hjørnesteinen bak der i begynnelsen? Løft opp hånden din.

¹⁹⁶ Min broder, søster Wilson, jeg vil at dere—vil spørre dere to om noe. Husker dere hvordan vi alle begynte? Husker dere det gamle gulvet da det var helt fullt av gjørme? Hadde gamle vinduer som ristet. Vi hadde åtti cent til å begynne med. En stor haug med ugress, alt dette var et skogområde bak oss her da vi bygde det, tabernaklet.

¹⁹⁷ Se på alle oss som avla løftene våre og gikk rundt alteret. Vi så dem komme og gå, den ene og den andre. Har dere lagt merke til de som holdt seg til Budskapet, hvordan det gikk med dem? Tenk nå på de som kom bort fra Budskapet, hvordan det gikk med dem. Tenk på det.

¹⁹⁸ Her er vi i kveld, etter hele den gruppen, som var tre ganger større enn det vi har her nå, på de mest overfylte møtene våre. Tenk på det, da skolebusser ble parkert over hele distriktet her, fra alle mulige steder, og rundt på hele tomten her. Ble til og med satt opp telt for å ta hånd om alle sammen, og likevel hadde du ikke plass til alle som samlet seg. Jeg var bare en guttepredikant. Ser dere? Og av de tusenvis vi hadde, er det tre av oss igjen her i kveld.

¹⁹⁹ Jeg husker søster Wilson der da jeg ble tilkalt til sengen hennes, døende av tuberkulose, blødninger, så lakener og putetrekk lå blodige i hjørnet. Jeg husker at Den Hellige Ånd stanset blodet. Noen dager etterpå døpte jeg henne i Ohio-elven i iskaldt vann i Jesu Kristi Navn, og satte henne i baksetet i den åpne bilen min, en liten, gammel roadster, og kjørte henne fra Utica . . . Stemmer ikke det? Fra . . . [Søster Wilson snakker med broder Branham—Red.] Ja! Søster Hope, min kone, søsteren der, satt i forsetet på den lille roadsteren, og moren min og søster Snelling i baksetet. Jeg har bilde av dem, søster Snelling, Mamma, og alle, fru Weber, fru . . . min svigermor, alle oss der nede, og Meda, bare en bitte liten jente som stod der ute, og nå, en gråhåret kvinne. [En søster snakker med broder Branham]

²⁰⁰ Jeg husker da de hadde en liten vitnekort-dag for å samle inn de første pengene våre. Og jeg husker Hope stod på hjørnet.

Hun var bare en jente, omtrent seksten; hun solgte slik og holdt ut dette kortet. Ga dem et kort. Du kunne sette inn . . .

En fyllik kom nedover gaten; han sa: “Unnskyld meg, frøken!” Sa: “Hva selger du?”

Sa: “Ingenting. Så jeg gir deg dette kortet.” Sa: “Det er en donasjon til menigheten. Hvis du ønsker å legge noe inn her som en donasjon, så prøver vi å få nok penger til å bygge et tabernakel for . . . i byen.” Sa: “Hvis du vil legge inn noe, kan du det, men hvis . . .”

Sa: “Jeg har ingenting.”

Sa: “Ta et kort likevel.” Han tok og så på det. På den ene siden stod—stod—stod det: “Hvor vil du tilbringe Evigheten?” Og neste side hadde et spørsmålstegn. “Hvor vil du tilbringe Evigheten?” Et spørsmål.

Han vaklet tilbake, så på det; han sa: “Frøken, du stiller et alvorlig spørsmål!”

Hun sa: “Men det må bli avklart!” Det er riktig. Hun er på andre siden av forhenget i kveld. Jeg husker de siste ordene hun sa. Jeg husker hva jeg sa til henne; jeg husker det. Ja, sir!

²⁰¹ Mye vann har rent nedover elven. Vi pleide å stå nede . . . Og til og med før vi hadde en kirke, pleide vi å stå og holde hverandre i hendene og syngre denne sangen her. Jeg kan bare høre den. Myrtle var bare et bitte lite barn da. Jeg har bilde av lille Leroy som står der ute, bare en bitte liten tass.

Velsignet være båndet som binder
Våre hjerter i kristen kjærlighet;
Fellesskapet av beslektede sinn
Er likt det ovenfra.

²⁰² Når vi synger den, er det mange av dem som venter der på Hans komme.

. . . vi skilles fra hverandre,
Det gir oss indre smerte; (Elsker dere
hverandre slik?)
Men vi skal likevel være forent i hjerte,
Og håper å møtes igjen.

²⁰³ Broder Fleeman, du er i nærheten av det, er du ikke? Jeg tenkte bare, jeg kjente deg da vi dro til broder Roys. Husker du Adcocks? Jeg har Kenneth. Hva het søsteren hans? [Bror Fleeman snakker med broder Branham—Red.] Jeg har bilde av dem; vi stod alle der ute med armene rundt hverandre, foran bygningen, Dr. Roy E. Davis, pastor. Jeg så på dem for en stund siden. Doc hadde med de gamle bildene over. Det fikk meg til å føle meg helt rar her nede. Nå som . . . mange av dem har gått videre (ser du?)—gått videre. Vil ikke vare lenge før det vil være oss som har gått videre. Ser dere? Men . . .

Men når vi skilles fra hverandre,
 Gir det oss indre smerte;
 Men vi skal likevel være forent i hjerte,
 Og håper å møtes igjen.

²⁰⁴ Husker du broder Bosworth? Rett før han reiste over, reiste han seg opp i rommet, gikk over gulvet og håndhilste på sin far og mor, og hans omvendte til Kristus. Førte år, de hadde vært døde i førti eller femti år. Han så dem stå der i rommet og prøvde å få alle til å se dem. Hva var det? Den gamle mannen gikk inn i det landet der jeg var i visjonen den morgenen. Det er riktig.

²⁰⁵ Jeg så dem der borte; de var unge igjen. Vi er fremdeles forent i hjertet; vi håper å møtes igjen. Det er riktig. Gud velsigne dere.

²⁰⁶ Jeg så tilfeldigvis bak i bygningen, og siden vi snakker om mine fargede venner, ser jeg broder og søster Nash sitte bak der. Jeg visste ikke at dere var der. Bare kikket meg tilbake; de er langt tilbake. Og denne andre broderen som sitter her . . . Er det broderen som gir meg det flotte fryderopet bak der en gang iblant, som sitter her borte? Jeg klarer ikke å komme på navnet hans. Broder Wood sa at han snakket med ham. Han sa: "Vet du? Når Ånden treffer meg, må jeg rope 'Hei!'" Sa: "Jeg håper jeg ikke forstyrrer noe." Når du ikke roper "Hei!" så forstyrrer det meg. Gud velsigne deg. Jeg elsker deg broder, søster. Det er riktig.

²⁰⁷ Broder Nash, søster Nash, dere vet at jeg elsker dere. Ja, sir! Dere er min broder og søster i Kristus Jesus.

²⁰⁸ Kjære elskverdige venner og hvem som helst andre, hvis jeg har utelatt noen av dem, disse dørene er åpne her for dere. Himmelenes dører vil også bli åpnet.

Men vi skal likevel være forent i hjerte,
 Og håper å møtes igjen.
 Min . . .

Min tro ser opp til Deg, nå, mens vi synger. La oss syng en gang til nå. Det er på tide å reise hjem nå.

Min tro ser opp til Deg,
 Du Golgatas Lam,
 O, Guddommelige Frelser!
 Hør meg nå mens jeg ber,
 Ta alle mine synder bort,
 O, la meg fra denne dagen
 Være helt Din!

La oss prøve den *Hellig*, *Hellig* igjen, vil du? Gi oss en akkord, søster. "Åh. . ." Kjenner du den? Husker dere da søster Gertie og dem pleide å syng den?

²⁰⁹ Dagen svinner i vest, Himmelen har velsignet jorden; jorden er velsignet. Hvor jeg liker solnedgangen, som går ned, fuglene

som gir sine siste toner. Det må komme til hver og en av oss da. Jeg tror at kveldstiden . . . Har du noen gang lagt merke til det? Vinden slutter å blåse; fuglene stilner. Ser dere? Det er verden som dør, dagen dør for å bli født på ny i morgen tidlig. Ja vel, la oss prøve den nå hvis vi kan:

Hellig, Hellig, Hellig, Herre Gud Den
Mektigste.

Lee, kom opp hit et øyeblikk. Jeg—jeg—jeg tror at jeg—jeg tror ikke jeg kan den i den melodien. La meg prøve den uten musikken. Ser dere? La oss se om vi kan få det til. Nå, jeg vet . . . jeg synger den kanskje feil. Ser dere? Hjelp meg nå, alle sammen, nå.

Hellig, Hellig, Hellig, Herre Gud høyst Den . . .
skarer.
Himmel og jord er full av Deg;
Himmel og jord priser Deg,
O, Herre Aller Høyeste!

Liker du den? Gjør ikke det noe med deg? La oss prøve den igjen:

Hellig, Hellig, Hellig, Herre Gud Aller
Høyeste!
Himmel og jord er full av Deg;
Himmel og jord priser Deg,
O, Herre Aller Høyeste!

²¹⁰ Jeg liker den, gjør ikke dere? Jeg bare elsker de gode, gamle sangene. Det er noe med de sangene jeg liker. Du kan ha alle de korte, opphakkede sangene du vil. Gi meg det; jeg liker det. *Forbi det revne forheng*, alle disse andre vakre sangene som det; jeg liker disse sangene. Jeg tror sang er en del av tilbedelse (ja, sir!), å synge lovsanger til Herren.

²¹¹ Ja vel, til vår avslutningssang nå, er *Ta Navnet Jesus med deg*. Måtte Herren velsigne dere nå mens vi står.

Ta Navnet Jesus med deg,
Sorgens og smertens barn;
Det vil gi deg glede og trøst,
O, ta Det med hvor enn du går.

Kjære Navn, Å hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede;
Kjære Navn, Å hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.

Nå, her er verset jeg liker, og det er en formaning til dere alle nå. Hva gjør?

Ta Navnet Jesus med deg,
Som et Skjold fra hver snare; (Lytt!)
Når fristelser rundt deg samles, (Hva må du
gjøre?)

Bare hvisk det Hellige Navnet i bønn.

Kjære Navn, Å hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede;
Kjære Navn, Å hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.

La oss bøye våre hoder nå.

Til vi møtes! til vi møtes!
Inntil vi møtes ved Jesu føtter; (Inntil vi møtes!)
Til vi møtes!

[Noen sier: "Vil du huske meg i bønn?"—Red.]

Herre Jesus, velsign min kjære broder og helbred ham nå i
Jesu Navn. Gi det, Herre.

SPØRSMÅL OG SVAR NOR64-0830E
(Questions and Answers)

MENIGHETENS LÆRE, ORDEN OG FREMFERD SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, 30. august, 1964, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org